

Nyhetsklipp

Fiskerettigheter og samfunnsansvar	Finnmark Dagblad	14.01.2013	3
Leveringsplikt og samfunnsansvar	Nordlys	15.11.2012	5
Pliktindustri	Dn.no	09.11.2012 07:00	8
Pliktindustri	Dagens Næringsliv Morgen	09.11.2012	10
Aker i nordavind	Dagens Næringsliv Morgen	06.11.2012	11
Distrikt eller profitt	Dag og Tid	31.08.2012	13
En bransje med mange muligheter	Dagligvarehandelen	21.08.2012 16:42	17
Nærhet til havet er ikke nok	Dagligvarehandelen	17.08.2012	19
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	Dagligvarehandelen	13.08.2012 07:31	20
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	Tidens Krav	13.08.2012	21
Filetindustrien i dyp krise	Trønder-Avisa	13.08.2012	22
FISKEINDUSTRIEN SLITER	Nordlys	13.08.2012	23
Fiskeindustri sliter i nord	Klassekampen 1	13.08.2012	25
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	Fremover	13.08.2012	27
- Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	Finnmarken	13.08.2012	29
Nærhet til fisken ingen fordel	Lofotposten	12.08.2012 17:02	31
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	Sunnmørsposten	12.08.2012 13:17	33
Nærhet til fisken ingen fordel	Kvinnheringen	12.08.2012 13:14	35
Havet koker over av fisk - landanleggene sliter	Nordlys	12.08.2012 11:31	37
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	Byggeindustrien	12.08.2012 10:04	39
Nærhet til fisken ikke lenger en fordel	NTBtekst	12.08.2012 08:01	41
Ad rapport om norsk filetindustri	Fremover	30.06.2012	43
Norsk filetindustri bygger	Finnmark Dagblad	29.06.2012	45
Norsk filetindustri bygger	Finnmarken	29.06.2012	46
Om leveringsplikten til trålerne	Finnmark Dagblad	27.06.2012	47
Like mye forventningskrise som industrikrise	Nordlys	27.06.2012	49
Løsrevne sitater	Framtid i Nord	26.06.2012	51
Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten	Lofotposten	26.06.2012	54
Krisen som ikke tar slutt	Nofima	14.06.2012 14:57	57
Fra optimisme til krise på kysten	Nordlys	09.06.2012	59
Uegnet som politikk	Morgenbladet	08.06.2012	61
Krisen som ikke tar slutt	Kyst.no	06.06.2012 08:25	62
- Filétindustrien vil fortsette å dø ut	NRK Troms og Finnmark	05.06.2012 12:05	64
Kvaliteten på fisk synker	Finnmarken	25.05.2012	65
Møter kystfiskerne	Lofotposten	18.04.2012 17:06	66
Baner vei for norske reker	Troms Folkeblad	08.04.2012 09:22	67

Reker fra nord kan innta europa	VG R	07.04.2012	68
Norsk rekefiske er bærekraftig	Forskning.no	28.03.2012 05:12	69
Rekefisket MSC-sertifisert	Kyst.no	23.03.2012 07:06	71
For lite flink til å premiere fisk	Lofotposten	07.03.2012	74
Juksafiskerne best på kvalitet	Finnmarken	24.02.2012	76
Dårligere kvalitet på norsk fisk	NRK Nordland	05.02.2012 18:11	77
Dårligere kvalitet	iTromsø	03.02.2012 06:53	79
Dårligere kvalitet	iTromsø	03.02.2012	82
- Råstoffkvaliteten blir dårligere	Fish	02.02.2012 21:19	85
Dårligere kvalitet på nordnorsk fisk	Harstad Tidende	02.02.2012	87
Great catching efficiency gains over quality, Norwegian study finds	Fish Update	01.02.2012 13:04	90
Kvaliteten blir dårligere	Kyst.no	01.02.2012 07:32	91
Kvaliteten blir dårligere	Forskning.no	01.02.2012 05:34	93
Kvaliteten blir dårligere	Nofima	31.01.2012 07:59	95
Kystflåten prioriterer torsk	Fish	23.01.2012 17:10	96
Kystflåten fokuserer på torsk, og overlater hyse og sei til	Finnmark Dagblad	23.01.2012	99
Kystflåten prioriterer torsk	Nofima	17.01.2012 14:28	100

Fiskerettigheter og samfunnsansvar

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 14.01.2013.

Petter Holm,|Edgar Henriksen,|Kathrine Tveiterås|Bjørn-Petter Finstad. Seksjon: General.

Side: 18,19.

Del: 01.

KRONIKK

Debatten om Aker og trålernes leveringsplikt fortsetter. Spørsmålet gjelder rammevilkårene i en av de viktigste eksportindustrier i Norge. Samtidig berører det et av de eldste stridsspørsmål i fiskeripolitikken og Nord-Norge. Hvem skal ha adgang til å utnytte fiskeressursene? Hvilket samfunnsansvar må følge en slik adgang?

Fisken tilhører det norske folk. For at slike felles ressurser skal gi grunnlag for verdiskapning, må enkeltaktører trå til på fellesskapets vegne. De som får anledning til å utnytte ressursene må yte noe tilbake til samfunnet. En slik samfunnskontrakt kan utformes på ulike måter. For de norske petroleumsressursene skjer dette ved at store selskaper utvinner ressursene mot en ressursskatt.

I fiskerierne er det annerledes. Historisk sett har fisken vært hovedgrunnlaget for bosettingen langs kysten. Fellesskapets interesser ble sikret direkte, ved at kystens folk utnyttet lokale ressurser. Adgangen til fisket var likevel ikke helt uregulert. For at fiskeriallmenningen skulle tjene samfunnet, måtte den forbeholdes kystfolket. Frykten for at industrikapitalister skulle overta og fortrenge kystfiskerne fra fiskefeltene har vært et gjennomgangstema, med Trollfjordslaget i 1890 som milepæl. Det særegne ved norsk fiskeripolitikk er at kystfiskerne vant fram og har hatt myndighetene og opinionen på sin side.

Til tross for endringer i fiskeripolitikken de siste tiårene, gjelder denne samfunnskontrakten fremdeles, uttrykt ved råfiskloven og deltakerloven. Bare aktive fiskere kan eie fiskefartøyer og det er fiskerne som har det avgjørende ordet i fastsettelsen av fiskeprisene. På denne måten har industriselskaper som en hovedregel vært utestengt.

Filetindustrien, inkludert trålerne som forsyner dem, representerer et unntak. Disse kom inn i fiskerinæringa i etterkrigstida som ledd i forsøket på å modernisere Nord-Norge og løfte landsdelen ut av fattigdom. Industriell filetproduksjon skulle skape lønnsomme arbeidsplasser på land og gi bedre pris til fiskerne. At planen møtte motstand er lett å forstå. En av forutsetningene var trålere for å sikre råstofftilførsel - en løsning kystfiskerne hadde kjempet mot siden begynnelsen av 1900-tallet. Likevel ble filetbedrifter bygd og trålerne slapp til, riktignok med strenge krav om at samfunnsansvaret måtte ivaretas. Unntaket fra hovedregelen om at fisken står til rådighet for kystens folk, var akseptabelt bare i den grad og så lenge trålerdrift og filetproduksjon kunne bidra til viktige samfunnsmessige mål.

Når regjeringa nå varsler en innskjerping av leveringsforpliktelsen, holder den seg til en solid tradisjon. Samfunnskontrakten tydeliggjøres, og fiskeriministeren stiller opp for permitterte filetarbeidere og ordførere i kamp for kystens folk.

Men selv om det er riktig og viktig å forhindre at kløktige kapitalister stikker av med fellesskapets ressurser, er det tvilsomt om leveringsplikt er et godt virkemiddel. Filetprodusentene sliter med lønnsomheten, og den blir neppe bedre av at staten vil detaljstyre driften. Det er flott at regjeringa stiller opp for kystbefolkninga. Men det er synd at det skjer ved å holde liv i en industripolitikk som for lengst har utspilt sin rolle.

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom produksjon. Utdfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene. En mulig løsning er å bygge på modellen i petroleumssektoren, slik at samfunnets interesser sikres ved at de som får fiskekvoter må betale en ressursavgift til staten. En annen er å følge mønsteret fra kraftsektoren, med et ressurselskap under offentlig kontroll.

I dagens debatt er det de industrieide trålerne som får gjennomgå for den kapitalistiske dreiningen i fiskeriene. Men etter introduksjon av regulering og fartøyskvoter, er adgangen til å delta i fisket stengt for de fleste. Det viktigste premisset for den gamle samfunnskontrakten i fiskeriene er derfor brutt. Problemet er ikke bare at Røkke forsøker å gjøre seg rik på fellesskapets bekostning. Vel så problematisk er det at de fiskereide fartøy allerede har sluppet unna sitt samfunnsansvar.

En reformulering av samfunnskontrakten vil gjøre det mulig å utvide perspektivet.

« Vel så problematisk er det at de fiskereide fartøy allerede har sluppet unna sitt samfunnsansvar.»

Petter Holm er professor ved Norges fiskerihøgskole, UiT og forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø.

Edgar Henriksen er forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø

Kathrine Tveiterås er forsker ved Norges fiskerihøgskole, UiT

Bjørn-Petter Finstad er førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole, UiT

Bildetekst: Tiden er inne for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene, skriver kronikkforfatterne. På bildet ser vi statsminister Jens Stoltenberg som besøker Aker Seafood og Kari Anne Magnesen i Mehamn.

© Finnmark Dagblad

Leveringsplikt og samfunnsansvar

Nordlys. Publisert på trykk 15.11.2012. Seksjon: MENING.
Side: 54.
Del: 01.

Av Petter Holm, professor ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø og forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Edgar Henriksen, forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Kathrine Tveiterås, forsker ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø, Bjørn-Petter Finstad, førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i

...Tromsø. Debatten går høyt om Aker og trålernes leveringsplikt. Spørsmålet gjelder rammevilkårene i en av de viktigste eksportindustrier i Norge. Samtidig berører det et av de eldste stridsspørsmål i fiskeripolitikken og Nord-Norge. Hvem skal ha adgang til å utnytte fiskeressursene? Hvilket samfunnsansvar må følge en slik adgang?

Fisken tilhører det norske folk. For at slike felles ressurser skal gi grunnlag for verdiskapning, må enkeltaktører trå til på fellesskapets vegne. De som får anledning til å utnytte ressursene, må yte noe tilbake til samfunnet. En slik samfunnskontrakt kan utformes på ulike måter. For de norske petroleumsressursene skjer dette ved at store selskaper utvinner ressursene mot en ressursskatt.

Hovedgrunnlaget

I fiskerierne er det annerledes. Historisk sett har fisken vært hovedgrunnlaget for bosettingen langs kysten. Fellesskapets interesser ble sikret direkte, ved at kystens folk selv sto fritt til å utnytte de lokale ressursene.

Adgangen til fisket var likevel ikke helt uregulert.

For at fiskeriallmenningen skulle tjene samfunnet, måtte den forbeholdes kystfolket. Frykten for at industrikapitalister skulle overta og fortrenge kystfiskerne fra fiskefeltene har vært et gjennomgangstema, med Trollfjordslaget i 1890 som milepæl. Det særegne ved norsk

54 TORSDAG 15. NOVEMBER 2012

MENING

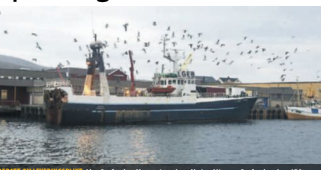
NORDLYS

MENINGER

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskerierne. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom filetoproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene.

Leveringsplikt og samfunnsansvar

Av Petter Holm, professor ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø og forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Edgar Henriksen, forsker ved Nofima, Næring og bedrift, Tromsø, Kathrine Tveiterås, forsker ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i Tromsø, Bjørn-Petter Finstad, førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole, Universitetet i

SBETT OM LEVERINGSPLIKT Aker-Strafords trålere i Jørgen ved kai ved Norway Seafoods anlegg i Bjørn-Petter Finstad. Illustrasjon: Nofima

ker sikret av med fellekskapsressurser, har industrikapitalister Røkke et godt peng. Filetoproduksjon limer seg ikke, ligger lurt på å legge ut i ulønnsom filetoproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene. Et slikt løsting er å bygge på modellen i petroleumsbransjen, slik at samfunnets interesser sikres ved at de som får tilgang til disse ressursene er i stand til å betale for dem.

«Elefantene i møterommet»

Av Jørn Erik Berg, ordfører i Bjarkøy

Et stort behov for opplysningsarbeid i forhold til dagens behov, og det må samtidig skaffes ferge som tilfredsstillende dugens kan og som skal trafikere sam-

handlet uoversknelig framtid. Da er jo de 350 millionene borte opp sammet, og fortsatt foregår det faktisk regnet som det etter Østern-veitern.

Dermed kan jeg foreslå bort Nygård om at det beste alternativet er å etablere et samarbeid med sin fastforbindelse. Faktum er at fiskeriløsting pøsser på å realisere Bjarkøy-forbindelsen.

Som ordfører i Bjarkøy vil jeg ønske Nygård velkommen til Bjarkøy kommune. Inne jeg kan visende fiskerimøter med fellekskapsressurser, slik som fellekskapsressurser, slik som fellekskapsressurser.

«Elefantene i møterommet»

Av Jørn Erik Berg, ordfører i Bjarkøy

Et stort behov for opplysningsarbeid i forhold til dagens behov, og det må samtidig skaffes ferge som tilfredsstillende dugens kan og som skal trafikere sam-

handlet uoversknelig framtid. Da er jo de 350 millionene borte opp sammet, og fortsatt foregår det faktisk regnet som det etter Østern-veitern.

Dermed kan jeg foreslå bort Nygård om at det beste alternativet er å etablere et samarbeid med sin fastforbindelse. Faktum er at fiskeriløsting pøsser på å realisere Bjarkøy-forbindelsen.

«Elefantene i møterommet»

Av Jørn Erik Berg, ordfører i Bjarkøy

Et stort behov for opplysningsarbeid i forhold til dagens behov, og det må samtidig skaffes ferge som tilfredsstillende dugens kan og som skal trafikere sam-

handlet uoversknelig framtid. Da er jo de 350 millionene borte opp sammet, og fortsatt foregår det faktisk regnet som det etter Østern-veitern.

Dermed kan jeg foreslå bort Nygård om at det beste alternativet er å etablere et samarbeid med sin fastforbindelse. Faktum er at fiskeriløsting pøsser på å realisere Bjarkøy-forbindelsen.

fiskeripolitikk er at kystfiskerne vant fram og har hatt myndighetene og opinionen på sin side.

Til tross for endringer i fiskeripolitikken de siste tiårene, gjelder denne samfunnskontrakten fremdeles, uttrykt ved råfiskloven og deltakerloven. Bare aktive fiskere kan eie fiskefartøyer, og det er fiskerne som har det avgjørende ordet i fastsettelsen av fiskeprisene. På denne måten har industriselskaper som en hovedregel vært utestengt.

Unntak

Filetindustrien, inkludert trålerne som forsyner dem, representerer et unntak. Disse kom inn i fiskerinæringa i etterkrigstida som ledd i forsøket på å modernisere Nord-Norge og slik løfte landsdelen ut av fattigdom. Industriell filetproduksjon skulle skape lønnsomme arbeidsplasser på land og gi bedre pris til fiskerne.

At planen møtte motstand, er lett å forstå. Den var basert på løsninger kystfiskerne hadde kjempet mot i generasjoner. Likevel ble filetbedrifter bygd og trålerne slapp til, riktignok med strenge krav om at samfunnsansvaret måtte ivaretas. Unntaket fra hovedregelen om at fisken står til rådighet for kystens folk, var akseptabelt bare i den grad og så lenge trålerdrift og filetproduksjon kunne bidra til viktige samfunnsmessige mål.

Aker har fått en dominerende posisjon i Finnmark og Nordland med løfte om å overholde denne samfunnskontrakten. Når selskapet forsøker å frigjøre seg fra sine forpliktelser, men fortsatt vil disponere kvotene, vekker det sterke reaksjoner. Røkke går inn i rollen som kapitalistisk utbytter, nøyaktig det fiendebildet som er dyrket fram og institusjonalisert gjennom mer enn 100 års politisk kamp.

Møtet mellom kapitalisten og kystens folk portretteres fint av Brennpunkt-programmet nylig. I konfrontasjonen med den nordnorske røkla blir Røkke redusert til en sutrekopp. Storkapitalisten må gi tapt og kystallmuen vinner.

Utdatert virkemiddel

Når regjeringa nå varsler en innskjerping av leveringsforpliktelsen, holder den seg til en solid tradisjon. Samfunnskontrakten tydeliggjøres, og fiskeriministeren stiller opp for permitterte filetarbeidere og ordførere i kamp for kystens folk. Trollfjordslaget utkjemper på nytt, etter velkjent manus og med samme regi. Vi fryder oss langt ned i bunnen av vår nordnorske identitet.

Men selv om det er riktig og viktig å forhindre at kapitalisten Røkke stikker av med fellesskapets ressurser, har industrialisten Røkke et godt poeng. Filetproduksjon lønner seg ikke, i hvert fall så lenge staten blander seg opp i detaljer i driften. Leveringsplikt er et utdatert virkemiddel.

Det er flott at regjeringa stiller opp for kystbefolkninga. Men det er synd at det skjer ved å holde liv i en industripolitikk som for lengst har utspilt sin rolle.

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom filetproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene. En mulig løsning er å bygge på modellen i petroleumssektoren, slik at samfunnets interesser sikres ved at de som får fiskekvoter må betale en ressursavgift til staten. En annen er å følge mønsteret fra kraftsektoren, med et ressurselskap under offentlig kontroll.

Stengt for de fleste

I dagens debatt er det de industrieide trålerne som får gjennomgå for den kapitalistiske dreiningen i fiskeriene. Men etter introduksjon av regulering og fartøyskvoter, er adgangen til å delta i fisket stengt for de fleste. Det viktigste premisset for den gamle samfunnskontrakten i fiskeriene er derfor brutt.

Problemet er ikke bare at Røkke forsøker å gjøre seg rik på fellesskapets bekostning. Vel så problematisk er det at de fiskereide fartøyer allerede har sluppet unna sitt samfunnsansvar. En reformulering av samfunnskontrakten vil gjøre det mulig å utvide perspektivet.

Tiden er moden for å trekke opp en ny samfunnskontrakt for fiskeriene. Samfunnets interesser kan ikke sikres ved å holde liv i ulønnsom filetproduksjon. Utfordringen blir derfor å legge til rette for en mer hensiktsmessig industripolitikk, og samtidig ivareta samfunnets kontroll med disponering av fiskeressursene.

Bildetekst: DEBATT OM LEVERINGSPLIKT: Aker Seafoods-tråleren «Jergul» ved kai ved Norway Seafoods anlegg i Båtsfjord.

© Nordlys

Dagens Næringsliv

Pliktindustri

Dn.no. Publisert på nett 09.11.2012 07:00.
PÅ INNSIDEN PÅ INNSIDEN BÅRD BJERKHOLT.

Å regulere seg frem til lønnsomme arbeidsplasser, er ikke mulig, hverken i fiskefiletindustrien eller andre steder.

PÅ INNSIDEN PÅ INNSIDEN BÅRD BJERKHOLT

Siste 5 artikler av Bård Bjerkholt, Dagens Næringsliv

Det er et stort fortrinn for norsk filetindustri at en har tilgang til ferskt råstoff av høy kvalitet.

Høringsnotat av 6. november 2012, FiskeridepartementetNærheten til havet gir norsk filetindustri et stort fortrinn, kan en lese i et høringsnotat som kom fra Fiskeridepartementet denne uken.

Det er riktig i den forstand at det antagelig er lettere å drive filetproduksjon på finnmarkskysten enn på Gjøvik, men det konkurransemessige fortrinnet geografien en gang ga de norske filetfabrikkene, er borte for lenge siden. Det er druknet i overkapasitet og konkurrert bort av lavkostland i Europa og Asia.

Siden 1987 kan norske filetbedrifter kun rapportere om tre år med overskudd (se figur). Det er også forklaringen på at næringen som ved inngangen til 1980-tallet sysselsatte nesten 4000 personer i dag teller drøye 700 arbeidstagere, flertallet utlendinger hyret inn av bemanningsbyråer, ifølge forskerne Edgar Henriksen, Petter Holm og Bjørn-Petter Finstad.

De forklarer den politiske motviljen mot å se realitetene i øynene med filetfabrikkenes særstilling som drivkraft i moderniseringen av norsk fiskeindustri i etterkrigstiden.

De siste årene er det Kjell Inge Røkkeles inntog i bransjen som har skapt kontroverser. Med 11 torsketrålere og syv landanlegg er Røkkles Aker Seafoods den desidert største aktøren.

Mens han ble tatt imot som redningsmann da han begynte å kjøpe opp anlegg og trålkvoter på

Opprett konto nå og du får: **Gratis aksjehandel!**

Velkomsttilbud til kunde (med forkl.)

0. -

DN.no

DN.no Publisert på nett 09.11.2012 07:00. PÅ INNSIDEN PÅ INNSIDEN BÅRD BJERKHOLT.

Pliktindustri

Å regulere seg frem til lønnsomme arbeidsplasser, er ikke mulig, hverken i fiskefiletindustrien eller andre steder.

PÅ INNSIDEN PÅ INNSIDEN BÅRD BJERKHOLT

Publisert 09.11.2012 - 08:53 Oppdatert 09.11.2012 - 08:53

Det er et stort fortrinn for norsk filetindustri at en har tilgang til ferskt råstoff av høy kvalitet.

Høringsnotat av 6. november 2012, FiskeridepartementetNærheten til havet gir norsk filetindustri et stort fortrinn, kan en lese i et høringsnotat som kom fra Fiskeridepartementet denne uken.

Det er riktig i den forstand at det antagelig er lettere å drive filetproduksjon på finnmarkskysten enn på Gjøvik, men det konkurransemessige fortrinnet geografien en gang ga de norske filetfabrikkene, er borte for lenge siden. Det er druknet i overkapasitet og konkurrert bort av lavkostland i Europa og Asia.

Siden 1987 kan norske filetbedrifter kun rapportere om tre år med overskudd (se figur). Det er også forklaringen på at næringen som ved inngangen til 1980-tallet sysselsatte nesten 4000 personer i dag teller drøye 700 arbeidstagere, flertallet utlendinger hyret inn av bemanningsbyråer. Ifølge forskerne Edgar Henriksen, Petter Holm og Bjørn-Petter Finstad.

De forklarer den politiske motviljen mot å se realitetene i øynene med filetfabrikkenes særstilling som drivkraft i moderniseringen av norsk fiskeindustri i etterkrigstiden.

De siste årene er det Kjell Inge Røkkeles inntog i bransjen som har skapt kontroverser. Med 11 torsketrålere og syv landanlegg er Røkkles Aker Seafoods den desidert største aktøren.

Mens han ble tatt imot som redningsmann da han begynte å kjøpe opp anlegg og trålkvoter på 2000-tallet, er tross alt en ganske annen nå.

Lokalsjefene i norsk fiskeindustri er glade for at fiskeindustri skal legge ned de sårbare filetfabrikkene og stå på med de lønnsomme bedriftene.

De er litt høyt. Fiskeridepartementet Lyseth-Berg Hansen tror faktisk med å ta fra han fiskeindustri dersom han legger ned de sårbare filetfabrikkene. Det kan han gjøre siden et av de to, som stasjon, lever ut gratis, er innvevlet i anlegg på land. Denne jobben har nå blitt produsert som en fongeprosjekt i markedsplan, men nå venter departementet innstillinger.

Sjanseløst er hvorfor problemene er så opplyst på at verifiserte fiskeindustri skal lyttes opp til lønnsomme arbeidsplasser. Det er jo like angang vakk om særlig mange arbeidsplasser. Hvorfor ikke selge kvotene i høydepunktet i stedet enn vidt? Eller kanskje er en grunnforutsetning som i gjennomsnitt?

I stedet holder altså Fiskeridepartementet på å gå gjennomte anleggsgang av 18 anlegg på land. Til dette skal ha gått to å bryte det er fiskeindustri anlegg på land som på sin side skal ha gått to å bryte fiskeindustri, og å merke dersom det er samme som av tråler og anlegg. Dersom skal fiskeindustri på land har gått to å bryte fiskeindustri som har gått.

Viktigvis, i et marked, innleggs bedrifter aktører med høyere ford det er anlegg. I fiskeindustri skal selve transaksjoner selge fiske industri som det. Hvor absurde utlegg det kan gi. Fiskeridepartementet ulmetvakt vakk i midt. For hva siger dersom det er flere intervensjoner i den samme fiskeindustri, da kan det argumenteres for at innvevlet ting kan gå til den mest lønnsomme produksjonen.

Det er altså ikke den mest profittable brukten av fiskeindustri som skal ha foring men som krever mest bruk av drukk av arbeidstid.

Hvordan noen kan bli til dette vil selge lønnsomme arbeidsplasser, er en

2000-tallet, er tonen blitt en ganske annen nå.

Lokalpolitikere i Nord-Norge bekymrer seg for at Røkke skal legge ned de landbaserte filetfabrikkene og stikke av med de tilhørende trålkvotene.

De er blitt hørt. Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen truer Røkke med å ta fra ham fiskekvotene dersom han legger ned bearbeiding på land. Det kan hun gjøre siden et vilkår for kvotene, som staten deler ut gratis, er leveringsplikt til anlegg på land. Denne plikten har hittil blitt praktisert som en forkjøpsrett til markedspris, men nå varsler departementet innstramninger.

Spørsmålet er hvorfor politikerne er så oppsatt på at verdifulle fiskekvoter skal knyttes opp til ulønnsomme arbeidsplasser. Det er jo ikke engang snakk om særlig mange arbeidsplasser. Hvorfor ikke selge kvotene til høystbydende i stedet uten vilkår? Eller kreve inn en grunnrentebeskatning som i oljesektoren?

I stedet satser altså Fiskeridepartementet på at god gammeldags detaljstyring skal få sving på sakene. Trålerne skal ha plikt til å tilby det de fisker til anleggene på land, som på sin side skal

ha plikt til å kjøpe fisken, vel å merke dersom det er samme eier av tråler og anlegg. Deretter skal fabrikkene på land ha plikt til å bearbeide den fisken de har kjøpt.

Vanligvis, i et marked, inngår bedrifter avtaler med hverandre fordi det er lønnsomt. I fiskeindustrien skal slike transaksjoner skje fordi staten sier det. Hvor absurde utslag det kan gi, illustrerer departementet utmerket selv i notatet: For hva skjer dersom det er flere interesserte kjøpere til den samme fisken? Jo, da kan det argumenterast for at leveringspliktig fangst bør gå til den mest arbeidsintensive produksjonen.

Det er altså ikke den mest profitable bruken av fisken som skal ha forrang, men den som krever mest bruk av bruk av arbeidskraft.

Hvordan noen kan tro at dette vil skape lønnsomme arbeidsplasser, er en gåte.

Bård Bjerkholt er kommentator i Dagens Næringsliv
bard.bjerkholt@dn.no

© Dn.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/Xw46tn65>

Dagens Næringsliv

Pliktindustri

Dagens Næringsliv Morgen. Publisert på trykk 09.11.2012.
PÅ INNSIDEN, BÅRD, BJERKHOLT. Side: 2.

Å regulere seg frem til lønnsomme arbeidsplasser, er ikke mulig, hverken i fiskefiletindustrien eller andre steder. Det er et stort fortrinn for norsk filetindustri at ein har tilgang til ferskt råstoff av høg kvalitet.

Høringsnotat av 6. november 2012, Fiskeridepartementet Nærheten til havet gir norsk filetindustri et stort fortrinn, kan en lese i et høringsnotat som kom fra Fiskeridepartementet denne uken.

Det er riktig i den forstand at det antagelig er lettere å drive filetproduksjon på finnmarkskysten enn på Gjøvik, men det konkurransemessige fortrinnet geografien en gang ga de norske filetfabrikkene, er borte for lenge siden. Det er druknet i overkapasitet og konkurrert bort av lavkostland i Europa og Asia.

Siden 1987 kan norske filetbedrifter kun rapportere om tre år med overskudd (se figur). Det er også forklaringen på at næringen som ved inngangen til 1980-tallet sysselsatte nesten 4000 personer i dag teller drøye 700 arbeidstagere, flertallet utlendinger hyret inn av bemanningsbyråer, ifølge forskerne Edgar Henriksen, Petter Holm og Bjørn-Petter Finstad.

De forklarer den politiske motviljen mot å se realitetene i øynene med filetfabrikkenes særstilling som drivkraft i moderniseringen av norsk fiskeindustri i etterkrigstiden.

De siste årene er det Kjell Inge Røkkes inntog i bransjen som har skapt kontroverser. Med 11 torsketralere og syv landanlegg er Røkkes Aker Seafoods den desidert største aktøren.

Mens han ble tatt imot som redningsmann da han begynte å kjøpe opp anlegg og trålkvoter på 2000-tallet, er tonen blitt en ganske annen nå.

Lokalpolitikere i Nord-Norge bekymrer seg for at Røkke skal legge ned de landbaserte filetfabrikkene og stikke av med de tilhørende

trålkvotene.

De er blitt hørt. Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen truer Røkke med å ta fra ham fiskekvotene dersom han legger ned bearbeiding på land. Det kan hun gjøre siden et vilkår for kvotene, som staten deler ut gratis, er leveringsplikt til anlegg på land. Denne plikten har hittil blitt praktisert som en forkjøpsrett til markedspris, men nå varsler departementet innstramminger.

Spørsmålet er hvorfor politikerne er så oppsatt på at verdifulle fiskekvoter skal knyttes opp til ulønnsomme arbeidsplasser. Det er jo ikke engang snakk om særlig mange arbeidsplasser. Hvorfor ikke selge kvotene til høystbydende i stedet uten vilkår? Eller kreve inn en grunnrentebeskatning som i oljesektoren?

I stedet satser altså Fiskeridepartementet på at god gammeldags detaljstyring skal få sving på sakene. Trålerne skal ha plikt til å tilby det de fisker til anleggene på land, som på sin side skal ha plikt til å kjøpe fisken, vel å merke dersom det er samme eier av tråler og anlegg. Deretter skal fabrikkene på land ha plikt til å bearbeide den fisken de har kjøpt.

Vanligvis, i et marked, inngår bedrifter avtaler med hverandre fordi det er lønnsomt. I fiskeindustrien skal slike transaksjoner skje fordi staten sier det. Hvor absurde utslag det kan gi, illustrerer departementet utmerket selv i notatet: For hva skjer dersom det er flere interesserte kjøpere til den samme fisken? Jo, da kan "det argumenterast for at leveringspliktig fangst bør gå til den mest arbeidsintensive produksjonen".

Det er altså ikke den mest profitable bruken av fisken som skal ha forrang, men den som krever mest bruk av bruk av arbeidskraft.

Hvordan noen kan tro at dette vil skape lønnsomme arbeidsplasser, er en gåte.

Bård Bjerkholt er kommentator i Dagens Næringsliv
bard.bjerkholt@dn.no

© Dagens Næringsliv

Dagens Næringsliv

Aker i nordavind

Dagens Næringsliv Morgen. Publisert på trykk 06.11.2012.
INNLEGG, FISKERI. Side: 4.

Nedleggelse av ulønnsomme bedrifter er et viktig prinsipp i norsk økonomisk politikk. Regjeringen følger prinsippet i tilfellet Rec, men lar det vike i fiskeindustrien, skriver forskerne Edgar Henriksen, Petter Holm og Bjørn-Petter Finstad.

Dumping av fisk og brutte landingsforpliktelser. Aker er i vinden. Fiskeri som næringsvirksomhet er blitt en tilskuersport, og uregelmessigheter gir store avisoverskrifter. Når filetmaskinene står stille i nordnorske kystbygder, er politikernes raskt på banen. Når forventninger om at fiskeriselskapene skal ta samfunnsansvar ikke oppfylles, er fordømmelsen hard.

Da Røkke gjorde sitt inntog i nordnorsk fiskerinæring i 2002, ble han ønsket varmt velkommen. Aker fremstod som det eneste realistiske alternativet for å sikre industriell fiskeforedling i nord og skulle lykkes der Nestlé-Findus, Finotro, Aarsæther, Westfish og Arctic Sea hadde feilet.

Men for konsernet har ikke filetproduksjonen vært noen stor økonomisk suksess, og selskapet ønsket derfor å strukturere virksomheten. Imidlertid er Akers plan om å flytte filetproduksjon fra Hammerfest til Båtsfjord så politisk betent at den er lagt på is.

Fiskeriministeren har i stedet annonsert at ordningen med leveringsplikt for trålerne skal skjerpes. Foreldede virkemidler Ø forlatt fordi de ikke kunne forenes med krav til lønnsomhet Ø hentes dermed frem igjen.

Tap av arbeidsplasser og fare for fraflytting er gode grunner til at lokale politikere engasjerer seg. Samtidig er nedleggelse av ulønnsomme bedrifter en nødvendig del av samfunnsutviklingen og et viktig prinsipp i norsk økonomisk politikk Ø arbeidsstyrken må overføres fra ulønnsom til lønnsom produksjon.

Det sterke lokale engasjement for fiskeindustrien

er lett å forstå. Det spesielle er at dette hensynet vinner frem helt inn i regjeringen, som stiller andre krav til eiere av filetindustri enn til øvrig industri.

Da Rec nylig la ned virksomheten i Glomfjord og på Herøya, førte det til protester og krav om statlig overtagelse. Men regjeringens holdning var at den ikke kunne legge seg opp i eiernes disposisjoner.

I filetindustrien gjelder andre prinsipper. Grunnene til unntaksregimet er å finne i forhistorien til etableringen av filetproduksjon i Nord-Norge. Som en del av etterkrigstidas moderniseringspolitikk skulle trålerdrift og industriell produksjon løfte landsdelen. Tørrfisk og klippfisk var pass. Staten tok ansvar og tilrettela og subsidierte en storstilt kapasitetsoppbygging.

Moderniseringsprosjektet vakte kritikk, men ble gjennomført.

I arbeidet for å komme motstanden i møte, skjedde en målforskyvning, der hensynet til lokalsamfunn og sysselsetting fikk forrang. Filetsektorens samfunnsbærende rolle, uttrykt ved trålernes leveringsforpliktelser og filetbedriftenes bearbeidingsplikt, ble viktigere enn lønnsom produksjon.

På 1970-tallet nådde filetindustrien sitt høydepunkt. Da utgjorde fryst torskefilet over halve eksportverdien av norsk torsk, og den kom fra cirka 100 bedrifter. I dag er det ti filetbedrifter tilbake, som samlet sysselsetter færre arbeidere enn dem som mistet jobben da Rec ble nedlagt.

Flertallet er utlendinger, mange av dem hyret inn av bemanningsbyråer.

Nedbyggingen gjenspeiler de omfattende endringene i global sjømatindustri siden 1990-tallet og det særnorske kostnadsnivået. Norge har samtidig gitt avkall på virkemidlene som ble tatt i bruk ved oppbyggingen av filetindustrien. Selv om tapet av arbeidsplasser langs kysten er tungt å bære, representerer det også en mulighet til å få bukt med overkapasitet og foreta nødvendige strukturendringer. Med ambisjonen om at Norge skal bli verdens fremste sjømatnasjon kunne en

tro at dette allerede hadde fått gjennomslag.

Men slik kontroversen om trålnes leveringsforpliktelser viser, er det en lang vei dit. Ropet om statlige intervensjoner vedlikeholder et mønster av statsavhengighet og svake lønnsomhetskrav, og fanger de involverte i en prosess som reproducerer gjentakende kriser.

Svak lønnsomhet i filetproduksjonen er og har vært kjernen i problemet. Stridstemaet er de industrieide trålerne, deres plikt til å levere og industriens aktivitetsplikt. De fiskereide trålerne får på sin side tilpasse seg og kan konkurrere med petroleumsnæringen om nøkkelpersonell. Samtidig tviholdes det på forestillingen om filetsektorens rolle som samfunnsbærer. Imidlertid mangler det bedriftsøkonomiske fundamentet.

Røkke har gått fra å være redningsmann til å bli skyteskive i fiskerisektoren og i debatten gjenopplives det gamle nordnorske fiendebildet av en grådig trålreder og storkapitalist. Men i Tromsø kan han fortsatt bli helt, når Aker-konsernet snart etablerer seg med flere hundre nye petroleumsarbeidsplasser. Edgar Henriksen, forsker ved Nofima, Petter Holm, professor ved Norges fiskerihøgskole/UiT, forsker ved Nofima, og Bjørn-Petter Finstad, førsteamanuensis ved Norges fiskerihøgskole/UiT.

© Dagens Næringsliv

Distrikt eller profitt

Dag og Tid. Publisert på trykk 31.08.2012.

RONNY SPAANS, FILETINDUSTRI. - ronny@dagogtid.no. Seksjon: SAMFUNN.

Side: 4,5.

For førti år sidan fanst det hundre filetfabrikkar i landet. I dag er talet ti. Skal industrien overleva, må filetverksemdene våre samlast i ein storfabrikk, varskur Aker-konsernet.

Fiskekvotane er på eit historisk høgt nivå. Kvoteråda for 2013 inneheld eit framlegg om ein auke på 24 prosent for torskekvotane. «Vi står på terskelen til eit nytt haveventyr: Norsk sjømatnæring kan ha ein omsetjingsverdi på 550 milliard i 2050», heiter det hos Fiskeridepartementet.

Men så kjem paradokset: Det har aldri stått så dårleg til med norsk filetindustri. I Finnmark, sjølve filetfylket, fanst det 44 anlegg for tretti år sidan. I dag er det sju att. Fem av dei er åtte av Aker-konsernet. I analysar gjennomførde for Aker Seafoods blir det tilrådd at bedrifta sentraliserer verksemda til berre eitt anlegg. I framtida kan vi enda opp med éin storfabrikk i nord, i Båtsfjord i Finnmark. Sjefen i Norway Seafood, Kjell Inge Røkke, Noregs største kvoteeigar, står overfor eit lagnadstungt val:

Skal han tenkje distrikt eller profitt?

- BETRE OM VI FEKK DØDSDOMEN

Meir og meir ser det ut som at det er profitten som tel. Det er nettopp avgjort at 25 årsverk ved anlegget i Hammerfest skal permitterast. Dag og Tid har vitja anlegget.

- Eg er har arbeidd på anlegget i førti år. Bli det slutt, finn eg ikkje annan jobb i Hammerfest, for det er filetering eg kan.

Det seier Mem, opphavleg frå Thailand, men har mann og barn i Hammerfest. Ho er eit godt bilete på arbeidsstokken på bedrifta. Halvparten er utlendingar, halvparten er nordmenn. I den siste gruppa er gjennomsnittsalderen femti år. Det finst ikkje noko anna for dei i petroleumsbyen Hammerfest.

Helst ville Aker Seafoods leggje ned anlegget saman med eit anlegg i Melbu i Nordland. Men motstanden vart for stor. No er tydelegvis strategien å byggje ned industrien bit for bit. Det fører ikkje til betre arbeidstilhøve på anlegget:

- Det hadde vore betre om vi fekk dødsdomen med det same. Det er nervepirrande å jobbe i uvisse i ei bedrift der vi veit at vi ikkje er ynskete, seier ei filetjente til meg.

«DRAUMEPRINSEN RØKKE»

Korleis hamna så mykje av fiskeindustrien i fanget på milliardæren Kjell Inge Røkke - ein industri som enno står for meir enn halvparten av industrisysseletjinga i Finnmark? Oppbygginga av filetindustrien kom i si tid som ein del av ein distriktspolitikk med sjenerøse støtteordningar. Trålarnæringa var sentrert rundt selskapet Findus, som hadde ulike eigarar gjennom tidene.

Men i krisetider kring tusenårsskiftet stod selskapet atter til sals. Den einaste som var interessert i å kjøpe, var Røkkes Norway Seafoods. Han fekk tildelt dei verdfulle fiskekvotane på eitt vilkår: Med trålarkonsesjonane følgde ei leveringsplikt til anlegga i sju nordnorske kystbyar. I korta låg det altså at Røkke ikkje berre skulle drive butikk, men òg distriktspolitikk.

Det var full jubel i Hammerfest då avtalen kom til. «Nå ønsker de seg rett i favnen til den norske drømmepriinsen Kjell Inge Røkke og Norway Seafoods», skreiv Nordlys.

Kontrasten, no ti år etter, kunne ikkje ha vore større: «Røkke fer med lygn», blir det kviskra på pubane i Hammerfest. Mistanken er ikkje grunnlaus. I fjor kom atter eit framlegg frå Aker-konsernet som vekke sinne: Reieridrifta skulle skiljast frå landindustrien. I dag er selskapet delt i Aker Seafoods og Norway Seafoods.

- Røkke vil kvitte seg med anlegga, men samle flest mogeleg kvotar, slik at dei kan levere der det er mest lønsamt. Han vil ha kvotane utan leveringsforpliktinga, meiner ordførar i Hammerfest Alf E. Jacobsen.

ULØNSAM INDUSTRI

Men denne striden står ikkje mellom folket og kapitalkreftene. Forskarar har meldt seg på. Dei tek eit uventa standpunkt:

- Trålverksemd med leveringsplikt av fersk fisk til filetbedrifter har vore ei lite lønsam løysing. Og det er lite som tyder på at konseptet vil bli lønsamt, seier Edgar Henriksen ved matforskningsinstituttet Nofima.

Saman med forskarane Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm ved Norges Fiskerihøgskole sende Henriksen ut ein nådelaus rapport over norsk fiskeforedlingsindustri i sumar. Forventningane nordmenn har til filetindustrien som samfunnsbyggjar, står ikkje i stil med det han kan levere.

- I vår oljesmurde økonomi må vi spørja oss kva som er berekraftig. Å tru at filetindustrien både skal halde oppe små kystsamfunn og samstundes vera lønsame aktørar i ein global sjømatmarknad, har vist seg ikkje å halde mål. Skal vi løyse problema i filetindustrien, må vi ta tak i dette dilemmaet.

FORELDA ORDNING

- Ordninga med ferskfisktrålarar med leveringsforplikting til filetindustri representerer eit fortidsbruk som i dagens økonomi slit svært tungt økonomisk, fortel forskaren.

Henriksen viser til parallelle industriverksemdar i Nord-Noreg for å illustrere dilemmaet:

- Ingen vil i dag kjempe for jarnverket i Mo i Rana eller gruve drifta i Sør-Varanger som dei distriktpolitiske satsingane dei var i etterkrigstida. På desse stadene er industrien omstrukturert utan at det skapte krise for samfunna. Filetindustrien er Finnmarks «Mo i Rana». Det blir terpa gong på gong at det er krisetider i Finnmark. Men vi kan ikkje halde fram med å insistere på plangrunnlaget frå 1944. London-regjeringa sat den gongen og streka ut den framtidige næringsvegen for Nord-Noreg: frosen fisk og filet. Vi må koma oss vidare.

Kor avleggs systemet er, kan ein lesa i rapporten: I ti år har leveringsforpliktinga vore halden ved like i namnet, utan at ho har vore fylgt opp i praksis. Sidan 1993 har filetindustrien, medrekna bedrifter som nyt godt av leveringsforplikting, i gjennomsnitt berre opplevd to år med overskot.

TRÅLE- MOT LINEFISKE

Det er som sagt ti filetfabrikkar att i landet. Aker eig fem anlegg i Finnmark og to i Nordland: Stamsund og Melbu. Så finst det tre anlegg til i Nord-Noreg: Båtsfjordbruket i Båtsfjord, Tobø Fisk i Havøysund og Gunnar Klo AS på Myre i Vesterålen. Verksemdene går rimeleg godt, men så driv dei i ein annan klasse. Desse bedriftene får leveransane frå kystfloten, i hovudsak linefloten.

Men også i denne klassen trugar fare for nedleggjing. I januar i år avgjorde Rolf Domstein at filetproduksjonen av kvitfisk i Måløy må avviklast. Den siste filetfabrikken på Vestlandet er flagga ut til Litauen.

- For meg er det eit stort nederlag, sa han til Dag og Tid. Men skal filetfabrikkar overleva, må dei anten flytta verksemda til lågkostland eller fusjonere. Vi kan ende opp med berre to, tre filetfabrikkar i landet.

- EG TRUR RØKKE PÅ ORDET

I motsetnad til Domstein gjorde Røkke i si tid ikkje berre eit kjøp, han gjekk med på ein samfunnskontrakt. Motstanden i Finnmark mot Røkkens planar er forståeleg i denne samanhengen. Folk forventar at Røkke opererer som distriktpolitisk garantist.

- Brot på leveringsplikta blir ikkje berre opplevd som eit svik mot bedrifta, men òg i det lokalsamfunnet bedrifta ligg i, fortel Henriksen.

Men forskaren vil ikkje tvile på Røkkens intensjonar, han

trur ikkje Røkke er ute etter å bryte lovnadene med staten.

- Eg trur Røkke på ordet. Hadde vi no berre kunna gjort eit politisk vedtak som gav lønsam produksjon, hadde det vore greitt. Aker Seafoods prøver så hardt dei kan, men råmevilkåra gjer det svært tungt.

Henriksen strekar under at han ikkje vil industrien til livs. Han er i tillegg glad over siste nytt frå fiskeriministeren: Ho har varsla ei innstramming av leveringsordninga. Dette gjer at sakskomplekset må tenkjast gjennom på nytt:

- Sakskomplekset vart sist debattert på LOs konferanse i Kirkenes. Ein og ein halv million vart sette av til å skape grunnlag for nye løysingar for filetindustrien og trålarane. Skal ein filetindustri i Noreg overleva, må ein finne måtar som gjer det mogeleg. Krisene vil ikkje ta slutt før forventningane er justerte til eit realistisk nivå. Er det rimeleg å krevja at ein privat aktør skal ta dette ansvaret, når konseptet i seg sjølv ikkje er lønsamt?

«EUROPAS SINGAPORE»

- Petroleumsbyen Hammerfest har alt mange føter å stå på, difor er det klokt å satse på Båtsfjord, har konsernsjef Thomas Farstad i Norway Seafoods sagt til media når han vart konfrontert med framlegget om nedleggjing.

På veg bort frå filetfabrikken på Polarbase Hammerfest tenkjer eg over problemstillinga. Norsk fiskeindustri er samla på få hender. Kva Røkke og Norway Seafoods gjer, har følgjer for heile næringa. Dei har augo vende mot Båtsfjord.

Eg skjønar at eg er på feil plass. Det er i Båtsfjord eg skulle ha vore. «Start arbeidet med å gje Aust-Finnmark same strategiske tyding som Singapore har i dag», sa NHO-sjef John G. Bernander på ein Barentshav-konferanse for to år sidan. Han viste til at sjøvegen til Asia via nordaustpassasjen er i ferd med å bli ein realitet. Kjell Inge Røkke er saman med andre investorar i ferd med å posisjonere seg i området.

For fire hundre år sidan hadde engelske og nederlandske oppdagarar, med Willem Barents i spissen, augo vende same vegen. Aust-Finnmark assosierte dei ikkje med is og øydemarker, men med gull og økonomisk profitt - med Kina. Hildrar det same synet seg for augo til Kjell Inge Røkke?

- Polen og Baltikum har på kort tid vorte Europas nye produksjonsområde for kvitfiskfilet. Dei blir forsynte av råstoff frå Barentshavet, Østersjøen og resten av verda. Men merksemda synest likevel meir og meir å liggje på Kina som produsent. Her finst eit tilgjengeleg arbeidskraft, eit lågt lønsnivå og nærleik til marknadene, fortel Edgar Henriksen til slutt.

- Det hadde vore betre om vi fekk dødsdomen med det same. Filetarbeidar

- Trålverksemd med leveringsplikt er ei lite lønsam løysing. Edgar Henriksen, Nofima

- Trålverksemd med leveringsplikt er ikkje lønsamt. Edgar Henriksen, forskar ved Nofima

Bakgrunn

I 70-åra fanst det meir enn hundre filetanlegg i Noreg, nesten halvparten i Finnmark. I 1995 arbeidde 3300 personar i filetering i Noreg. I dag er talet 700. Norway Seafood ville i sumar leggje ned anlegga i Hammerfest og Melbu.

Trålarane til Aker Seafoods har leveringsplikt til anlegga på land. Då Røkke overtok trålkvotane, vart han del i ein samfunnskontrakt: Norway Seafoods skal ikkje berre drive butikk, men òg distriktpolitikk.

Som reaksjon har fiskeriministeren varsla innstraming av leveringsplikta. Men innstraming er ikkje nok, meiner forskarar. Heile ordninga med leveringsplikt på ferskfisktrålarar er avleggs og må omformast.

Bildetekst: Norway Seafoods opererer på ein globalisert marknad. For å konkurrere krevst det låge driftskostnader. Det kan Noreg ikkje tilby, meiner konsernet. |«Filetjentene ynskjer seg rett i famnen til draumeprinsen Kjell Inge Røkke», heitte det for ti år sidan. No råder ei heilt anna stemning: «Det er nervepirrande å vita at vi ikkje er ynskete», fortel ei filetjente.

© Dag og Tid

En bransje med mange muligheter

Dagligvarehandelen. Publisert på nett 21.08.2012 16:42.

I dagens avis er minitemaet vårt **Karriere og utdanning i dagligvarebransjen.**

På få sider synes vi redaksjonen har lykkes godt med å illustrere det mangfold av utdanning og praktisk erfaring som kan føre til en spennende karrierevei i en stor og solid bransje. -

Dagligvarehandelen er en av bransjene som forandrer seg kjappast og er full av muligheter:

På kort tid kan man få store oppgaver, mye ansvar og god lønn. Og det i en bransje som skriker etter unge, dyktige mennesker, fastslår Ultra-sjef Glenn Steiner overfor

Dagligvarehandelen. Det er ikke vanskelig å være enig med Steiner. Dagligvarebransjen har ikke vært god nok til å profilere seg overfor ungdommen. Svært mange unge er innovent bransjen en kort periode, men få blir værende, og enda færre planlegger en karriere i denne bransjen på et tidlig stadium. Her har bransjen en stor jobb å gjøre i samarbeid med BI og en rekke andre utdanningsinstitusjoner.

Dagligvarebransjen kan tilby mange muligheter, både for de skoletrette og de mer akademisk orienterte. De må bare få vite om det!

Nærhet til havet ikke nok **Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i noen av filetanleggene på kysten. Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima som har sett på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag. Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor. I takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for**

The screenshot shows the website 'Dagligvarehandelen' with a main article titled 'En bransje med mange muligheter' dated 21.08.12 16:42. The article text is partially visible, discussing the industry's growth and opportunities. The website layout includes a top navigation bar, a search bar, and several sidebars with related content and advertisements. At the bottom, there are contact information and social media links.

bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et fortrinn av avgjørende betydning. Det kan vi like eller mislike, men slik er kostnadsbildet i høykostlandet Norge, dessverre. Trøsten er at fersk fisk fortsatt trenger både nærhet til havet og markedet!

© Dagligvarehandelen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/Yo89pGTR>

Dagligvarehandelen

Nærhet til havet er ikke nok

Dagligvarehandelen. Publisert på trykk 17.08.2012. Side: 2. Del: 1.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord- Norge sliter.

Myteriet er at det fortsatt er liv i noen av filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima som har sett på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag. Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

I takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerierøringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskysten er ikke lenger et fortrinn av avgjørende betydning. Det kan vi like eller mislike, men slik er kostnadsbildet i høykostlandet Norge, dessverre. Trøsten er at fersk fisk fortsatt trenger både nærhet til havet og markedet!

© Dagligvarehandelen

2. FRIDAY 11. AUGUST - NR. 27 / 2012 Publisert

DH MENER

Itjilger Reidar Møller

Dagligvarer - en bransje med muligheter

I dagens avis er misinformasjon viktigere enn informasjon. På kysten er det fortsatt liv i noen av filetanleggene på kysten. Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima som har sett på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag. Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

I takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerierøringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskysten er ikke lenger et fortrinn av avgjørende betydning. Det kan vi like eller mislike, men slik er kostnadsbildet i høykostlandet Norge, dessverre. Trøsten er at fersk fisk fortsatt trenger både nærhet til havet og markedet!

BJØRN KLØVSTAD MENER:

Bjørn Kløvstad er informasjonssjef for Coop Norge

Bjørn Kløvstad er informasjonssjef for Coop Norge. Han vil i tiden fremover komme med aktuelle kommentarer til denne pluss. Hans oppgjør er å bli redningslyst, sammenhengende med relasjonen.

«Det at hver enkelt leverandør skal kjøre etter hverandre til alle butiklene våre håper jeg er en tilbaketog drøm»

Det er ikke lenge siden NNN spret sammen type kart. Det er ikke lenge siden NNN spret sammen type kart. Det er ikke lenge siden NNN spret sammen type kart.

Dagligvarehandelen

Frittstående utvalgt for dagligvarebransjen

Rosenholmveien 20 - 1522 Oslo - Tlf 22 62 91 90

Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad	Bjørn Kløvstad

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Dagligvarehandelen. Publisert på nett 13.08.2012 07:31.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag. Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor. Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. - Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det.

© Dagligvarehandelen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/UtehaXQZ>

The screenshot shows the website 'Dagligvarehandelen' with a main article titled 'Nærhet til fisken ikke lenger en fordel'. Below the article is a section titled 'Konferanser og messer' which lists various international events. The list is organized by region: Norge, USA, and The Consumer Goods Forum.

Region	Dato	Event	Nettside
Norge	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
USA	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
The Consumer Goods Forum	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	
	13. august	Prosesser fullt fra jord til bord	
	13. august	Sammenhengende prosessering av fisk	

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Tidens Krav. Publisert på trykk 13.08.2012. Seksjon: General. Side: 6. Del: 1.

TROMSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig. Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene. (ANB-NTB)

© Tidens Krav

6 | **Tidens Krav** | 13.08.2012

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

TRONSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten. Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig. Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene. I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene. (ANB-NTB)

Dobbelt så høy inn

Kristiansund tar kraftig innpå Ålesund og Molde

Kjøpe

LEDER: Pål Farstad i Kristiansund kommunens næringsutvalg mener sterk innvekstutviklingen har vært et av de underliggende kriteriene for så

Oljestempele

LEDER: Pål Farstad i kommunens næringsutvalg mener Kristiansund kan takke oljestempelet for mye av den massive utbyggingen av varebeholdning og servicefeltet i byen.

Etter å ha sett hva arbeidsløsheten i oljebransjen har gjort med kjøpekraften i Stavangerregionen kan det ha skapt en forventning om en lignende utvikling og innvekstutvikling i Kristiansund.

Oljestempelet er et godt stempel, det, og er helt over-

Høyest vekst målt for alle budsjetter på Nordmøre hadde Halsa med 8,2 prosent. I tillegg er det verdt å nevne at i Kristiansund er det blitt bygget ut nye leiligheter og et nytt hotell. Dette har bidratt til en sterk økonomisk utvikling i byen.

Høy i Åverøy I Åverøy er det blitt bygget ut nye leiligheter og et nytt hotell. Dette har bidratt til en sterk økonomisk utvikling i byen.

Oljesektoren I Åverøy er det blitt bygget ut nye leiligheter og et nytt hotell. Dette har bidratt til en sterk økonomisk utvikling i byen.

Høyinntektsgrupper Sammenlignet med innvekstgruppen viser det seg at det er høyinntektsgruppen med en samlet bruttoinntekt på over 700.000 kroner som vokser mest i Kristiansund i 2008 - for sammenlikning med Frei utgjorde denne gruppen 17 prosent av alle byens husstander, mot 21 prosent i Ålesund og 23 prosent i Molde.

I 2008 hadde gruppen vokst ut å utgjøre hele 36 prosent av husstandene. Tilsvarende tall i Ålesund og Molde var 34 prosent.

Tall fra SSB viser at sammenlagt personene over 17 år som hadde en brutto år-sinnest inntekt på 200.000 kroner, var tilsvarende i de tre nærliggende kommunene i 2008. I Ålesund vokste gruppen som betyr mer enn 200.000 kroner med 1100 personer i perioden. I Kristiansund med 657 og Molde med 267.

ÅLESUND: anb@nntb.no

Filetindustrien i dyp krise

Trønder-Avisa. Publisert på trykk 13.08.2012. Seksjon: NÆRINGS LIV & ØKONOMI.

Side: 11.

Del: 1.

TROMSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter.

Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise.

Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

I takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen. (NTB)

© Trønder-Avisa

MANDAG 13. AUGUST 2012 TRØNDER-AVISA
NÆRINGS LIV 11

Næringslivsartikkel i Trønder-Avisa av Espen Løntved. Han ble på 19. 03. 2012 7:06. 47 post-e-post-lesere har på 10. 11. 2012 kommentert om næringsliv i Nord-Troms. Det kan sendes til redaksjonen@tr-a.no eller per brev til Trønder-Avisa, postboks 2550, 7738 Sæviågen. Sentetidspunktet er på telefon: 07462.

Kjønne dag hver som helst, sier Gudrun Austli om sin medlemskap for å være i filmbransjen. FOTO: GUNN MAGRE SALGÅSEN

Filetindustrien i dyp krise

TROMSØ Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise.

Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

illefilm i 2014

FAKTA
Gudrun Austli (42)
 ■ Født i Trondheim, opprinnelig fra Sula.
 ■ Født i Trondheim på helstid i bransjen siden 2005.
 ■ Er ansett som en produsent i regionen på Lillehammer.
 ■ Var produsent på den Oscar-nominerte kortfilmen «Kaka Atlantic». Samme film var i tillegg en kandidat Oscar i 2011.
 ■ Nå er hun aktuell med kortfilmen «Pernata». Den vant på MFF i Trondheim i fjor, og er nå nominert til Annerledesprisen. Legemålet er den med lårløst av beste norske kortfilm.
 ■ Etablerte filmstudioet «Havet» i Sula. Målet er å produsere mer tradisjonell film.

DE BESTE TILBUD FRA NORGENS STØRSTE DØR- OG VINDUSLAGER			
JUBELTILBUD			
NorDan			
Sikkerhetsvindu og toppsving m/ventil		2650	
Str. 110x120 - U-verdi 1.2		Ord. 6854	
Sikkerhetsvindu og toppsving m/ventil		2850	
Str. 120x120 - U-verdi 1.2		Ord. 7203	
SIKKERHETSVINDU HVIT			
STR.	U-VERDI	ORD.	
100x110	1.2	5665	2100
140x110	1.4	6935	2700
90x120	1.2	5645	2100
60x140	1.4	5685	2300
TOPPSVING ORD.			
STR.	U-VERDI	ORD.	
100x80	1.2	5215	1900
110x90	1.4	6545	1800
SIKKERHETSBALKONGDØR OG GODKJENT HVIT			
100x210, 1.4			4500
80 brystning			

STØRDEL 74 82 05 60 • TROMSØEN 73 95 50 60
 Agent: mandag - fredag 9-16 • torsdag 9-19 • lørdag 9-12
 www.toreligaard.no

FISKEINDUSTRIEN SLITER

Havet langs kysten koker av fisk - og det blir landet rekordfangster, men

Nordlys. Publisert på trykk 13.08.2012.

JAN-MORTEN BJØRNBAKK, NTB. - nyheter@nordlys.no. Seksjon: NÆRING.

Side: 14,15.

Del: 1.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke

lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

Sterk konkurranse i markedene.

Bortfall av subsidier.

Uthuling av trålnernes leveringsplikt.

Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.

Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

Fakta

Aker Seafoods høster politisk storm når de vil legge ned sine industrianlegg i Hammerfest i Finnmark og på Melbu i Nordland.

Reaksjonene var også svært sterke da selskapet i fjor høst varslet at de ville skille rederidrift og landindustri fra hverandre i to selskaper.

Forskere i Tromsø har sett på hvorfor fiskeindustrien ser ut til å befinne seg i evig krise, og hvorfor reaksjonene blir så sterke når anlegg skal legges ned.

De peker på at fiskeindustrien har en «samfunnskontrakt» med lokalsamfunnene. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.

I storhetstiden på 1970-tallet var det mer enn 100 fabrikker i Nord-Norge som produserte fiskefilet.

I Finnmark har filetproduksjonen vært tyngre og større enn i Nordland og Troms. Ved inngangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark. I dag er det sju.

Bildetekst: NÆRING I MOTBAKKE: I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norg e. Nå sliter fiskeindustrien ilandsdelen mer enn noensinne. Det er konklusjonen til forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima.

© Nordlys

KLASSEKAMPEN Venstresidas dagsavis

Fiskeindustri sliter i nord

Klassekampen 1. Publisert på trykk 13.08.2012. Av Jan-Morten Bjørnbakk. Del: 1.

SLITER: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter.- Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetindustrien på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålerne for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge, nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

KLASSEKAMPEN
NYHETER
Mandag 13. august 2012 9

Alt du trenger for å begynne – igjen Start kit

En gang bodde jeg med et jente som hadde søvnpriklene. Om natta satt hun og spilte The Sims på datan. I spillet bygde hun sin eget hus, med virtuelle mennesker i. Fikk menneskene til å legge seg rundt og gjøre ting... de utvikler et slags liv på egen hånd.

«Jeg bygger drømmehuset jeg ikke har råd til... så hun, og fortalte at hun hadde gjort om alle som bodde i vårt virkelige boddeleilighet til avdatter som nå leve og virket i drømmehuset i The Sims.

«Da oppgjøret seg ble eksperimentet... så hun, og viste meg meg på skjermen.

Det var noe vakt ubehagelig over å være en av de i nordens mest utvalgte virksomheter. Mens jeg sov i etasjen over, vantret jeg samtidig rundt i The Sims, eksperimentet. Nå jeg drøyer, hadde samboeren min endelig sovna, hun kunne sove til langt ut på dagen, med avdatteren.

«Plutselig befinner vi oss på Ikea igjen og kjøper vårt livs femte Sultan rammemadrass»

For et år siden ble jeg med kjøperen min da hun fikk en jobb i Jerusalem. Ved ankomsten var huset på fullt tilkull, utstyrt med det nødvendige: Et såkalt start kit, som skulle gjøre livet lovlig til fortsettelse fant vi. Start kit bestod blant annet av ansettelse, enkeltkjøkkenutstyr og spisestue. Slutt sett fra Ikea, som selv opererer med noe de kaller Startbox: service med «netral design, litt å korrigerer og supplere». Hvert generasjon utvalgt for sin størrelse og nytteverdi, nødvendig forutsetning i one size fits all, grønt, beige, skandinavisk funksjonalitet.

Med et hus fullt av start kit ble jeg minnet på den lille følelsen av å være avdatter i The Sims. Avdatteren plasseres i utvalgte omgivelser, og så utvikler spillet seg etterom man kommanderer og supplere. I se etter ikke det vi bruker mesteparten av livet til? Kommando og supplere. (Påstanden alt det vi bruker til å se etter nekter)

Antakelig har du selv stått med en startbox / start kit i flere generasjoner. Folk flytter på seg til utlandet, starter på nytt igjen – jobb, partner, helse, trykninger, tro, bolig – vi stanser utallig i trappoppgjanger med hus og gaver og svoger og vi skal BRUNNEN ALLE VI EIER og flytte til Brasil med kun en kuffert i haakemunn. I stedet skyves tingene lenger inn på loftet (vips, bosted, man er da en eksperimentell avdatter, kommanderende og supplerende, drømmehuset kan ikke være langt unna.

Opplussing befinner vi oss på Ikea igjen og kjøper vårt livs femte Sultan rammemadrass, men vi ikke aner hvor det ble av de fire foregående, vi satte vel opp på dem, forrige gang vi flyttet til Brasil.

Det står meg ut jeg har skrevet om i sette fiv på alt i denne spalte før. Ingen grunn til å være bekymret. Denne avdatteren oppgjør og eksperimentet.

Tilbak i Oslo kommer skapene over av start kit og startbox og annet start kit omgå oppgjør for med nye begynnelse. Jeg rydder vekk alt. Erstatte det med morsomt gamle utstyr som har vært trodd på loftet i årevis. Starten slutter her, og så fortsetter vi.

Silje Bekeng, silje.bekeng@gmail.com

Fiskeindustri sliter i nord

SLITER: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetindustrien på kysten.

FAKTA

Fiskeindustrien:

- Industri i Troms har sett på hvorfor fiskeindustrien er ut til å bli noe seg i øyeblikket, og hvorfor reaksjonene ble så sterke når anlegg skal legges ned.
- De peker på at fiskeindustrien har en «samfunnskontrakt» med lokalbefolkningen. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.
- Storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 anlegg i Nord-Norge som produserte fiskeriet.
- Ved jangangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark, i dag er det sju.

FISKERI

Av Jan-Morten Bjørnbakk

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig. Sjenerøse støtteordninger

Mistet forttrin

Mens i takt med at subsidierordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerimarketing blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for forveiling enn å foredle dem på land i Nord-Norge.

Nærheten til fiskerifabrikene, som grunnlag for bosetting og samfunnsutvikling på kysten, er ikke lenger et komparativt forttrin, heter det i artikkelen.

Det blir likevel for enkelt å skyldbe på dårlig økonomi. Fiskeindustri identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- Sterk konkurranse i markedet.
- Bortfall av subsidier.
- Utløsning av trålerens leveringsplikt.
- Globalisering av handel og produksjon med fiskeriet.
- 30 høyt mark kostnader. Når krisen blir permanent, skyldes det ikke åpenbare misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene fiskebedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.©NTB

© Klassekampen

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Fremover. Publisert på trykk 13.08.2012.

Jan-Morten Bjørnbakk. - redaksjon@fremover.no. Seksjon: SPORT.

Side: 21.

Del: 1.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å

Fremover mandag 13. august 2012 ANNONSE 21

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å

Lokalebedrifter
— det da tingene der da bor!

For annonsering i avis/nett Tlf 4000 4075 eller annons@deribor.no • www.deribor.no

<p>Advokater</p> <p>AELI JOHNSEN</p> <p>Barnerettsadvokat</p> <p>Forrettsretting/skatterett og barnevern</p> <p>www.aeliljohnsen.no</p>	<p>Brennboring</p> <p>Ofoten brenn og energiboring AS</p> <p>76 95 53 80</p>	<p>Solen er tilbake!</p> <p>Vi leverer og monterer - persienner, markiser og interier</p> <p>Kjells markiser</p> <p>Vental</p> <p>769 65 060</p>	<p>Elektrikere</p> <p>relacom</p> <p>Varmepumper/elektrikere</p> <p>Tlf. 76 95 53 80</p>
<p>Avfall</p> <p>OFOTEN ASFALT</p> <p>76 97 76 40</p>	<p>Avfallsbek. og gjenvinning</p> <p>HRS METALLO</p> <p>76 97 76 40</p>	<p>Håndverkere</p> <p>bvs</p> <p>Tlf. 76 95 09 19 95</p>	<p>Handverkere</p> <p>Consis</p> <p>Tlf. 769 65 090</p>
<p>For enkle</p> <p>VI KJØPER, HENTER OG FJERNER</p> <p>76 97 76 40</p>	<p>For enkle</p> <p>VI KJØPER, HENTER OG FJERNER</p> <p>76 97 76 40</p>	<p>Renovering</p> <p>HRS</p> <p>76 95 09 19 95</p>	<p>Renovering</p> <p>HRS</p> <p>76 95 09 19 95</p>
<p>Begrunnelse</p> <p>Malerservice</p> <p>76 94 78 28</p>	<p>Begrunnelse</p> <p>Malerservice</p> <p>76 94 78 28</p>	<p>Transport</p> <p>EXPRESS AS</p> <p>76 94 20 32</p>	<p>Transport</p> <p>EXPRESS AS</p> <p>76 94 20 32</p>

 Retriever
Side 27 av 101

beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i

artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien fram-står som en sammenhengende krise.

Sterk konkurranse i markedene.

Bortfall av subsidier.

Uthuling av trålernes leveringsplikt.

Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.

Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

(ANB-NTB)

Bildetekst: MY FISK, MEN: Forskere mener det er et mysterium at det fortsatt er liv i filetanlegg i Nord-Norge.

© Fremover

- Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Finnmarken. Publisert på trykk 13.08.2012.

Jan-Morten Bjørnebak, Seksjon: General.

Side: 2.

Del: 1.

TROMSØ: Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter.

Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetindustrien på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet.

Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark.

Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne

2 Mandag 13. august 2012 Finnmarken

Skadet etter utforkjøring

BERLEVÅG: En personbil kjente av veien i Berlevåg, ikke langt fra Flyvassens landingssone. Politiet fikk melding om hendelsen klokken 06.00.

To personer, begge utenlandske borgere, satt i bilen. En av personene var skadet og ble fraktet til Berlevåg helsestasjon. Føreren av bilen er en mann i 20-årene. Han er mistenkt for promillekjøring.

Måtte ta seg av full gutt

VÅGNER: Postens Volda stasjon på morgentid ble tatt av en overstadig full i stua av en mann. Vedkommende var ikke i stand til å ta vare på seg selv.

Han vil også bli anmeldt for å ha forårsaket trafikkulykke og andre. Vedkommende ble satt i politiets arrest, og vil bli holdt i løst hus igjen i et stand til å ta vare på seg selv.

Mistenker promillekjøring

BÅTSFJORD: Klokken 01.30 stoppet politiet i Båtsfjord en mann i 40-årene kjørende i bil. Mannen mistenkes for kjøring i ulovlig fart gjennom tilstand. Vedkommende ble franslått for holdpøse og førerlisen ble holdt på mistenksom.

Dømt for 63 straffbare forhold

ALTÅ: En mann i begynnelsen av 20-årene er i Alta domstol dømt for 63 straffbare forhold.

Dommen innebærer et brudd på straffeloven, som brudd på vassloven og et brudd på kjøringsloven.

Mannen får i tillegg et rulle med pålegg, elektrisk sjakk, våpen, betingelser, kassettspeler, kasser og baggasje, samt inndragning av 11.000 kroner. Akter Finnmark Dagblad.

Forskerne mener at de er utbytte etter salg av 100 gram hval. Våpenet er innlevert ved forskjellige anledninger, der politiet har gjort beslag i tillegg til andre saker.

Fine: av forholdsvis mange mennesker for et brutt og oppbevaring av ulovlig kjøring i ulovlig tilstand, uten straffepeng og en rekke ganger i å kjøre med full kjøretøy på bil.

Det er utvalgte lovbruddet og utbygging med 50 gram metanolløsning, som sammen med utvalgte lisens og brukstjenester tilberedning og utvalgte.

«De 63 straffbare forholdene er begjært over et tidsrom på 2 år og 3 måneder. Mannen har gjennom dette gjort en rekke kriminelle akter over en lang tid, til tross for at han stadig vekker opp til opplysning av politiet», heter det i dommen fra tingretten.

Nøkkel til velstand
Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

IKRISSE: Ifølge forskere er det flere drakter av fiskeindustrien ellers, blant annet sterk konkurranse, bortfall av subsidier, utbygging av leveringsplikt og en høy norsk kostnadsnivå.

- Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet.

Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt
I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark.

Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne

av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnskontrakt og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forskerne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk tidskrift, forklaring.

Står sterkt
Selv om representanter for fiskeindustrien mer enn halvparten av industrien i fylket i Finnmark, Nofima og Kystregionen Røstet fiskerikolonne Akter Nordmark mener overvåkningen av leveringsplikt for sine trålere, er de fleste artikler forklaring er uttrykk for hvor sterkt samfunnskontraktet fortviler.

«Brudd på leveringsplikten for såle ikke bare er et viktig medbedriften, men også som et viktig med Kystregionen der bedriften finner seg, alle forskere fast.

Mister fortrinnet
Men like med et subsidieringsordning er bygget ned og fjernet har også fiskeindustrien har mer gjennom å utrustning og bosetting i distriktene. Lavere fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til

Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

«Nærheten til fiskerikolonne, selv grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på nordkysten er ikke lenger en kompensativ fortrinns, heter det i artikkelen.

Forvaltet
Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig økonomi. Forskerne identifiserer flere nøkkelaktører som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

«Stort kostnadsnivå i markedsnettet.

«Bortfall av subsidier.

«Utbygging av utvalgte leveringsplikt.

«Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.

«Et høy norsk kostnadsnivå.

Når fisker blir permanent skilt, de de ikke lønnsomhetspotensialet i dag, som muliggjør medlems økonomiske rammebetingelser fiskeindustrien arbeider under, og de forventninger som må settes, heter det i artikkelen. (ANB—NTB)

sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise. * Sterk konkurranse i markedene. * Bortfall av subsidier. * Uthuling av trålernes leveringsplikt. * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer. * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (ANB-NTB)

Bildetekst: I KRISE: I følge forskere er det flere årsaker til at fiskeindustrien sliter, blant annet sterk konkurranse, bortfall av subsidier, uthuling av leveringsplikten og et høyt norsk kostnadsnivå.

© Finnmarken

Nærhet til fisken ingen fordel

Lofotposten. Publisert på nett 12.08.2012 17:02.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten, mener forskere. Hva mener du?

Er det et mysterium at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter? Foto: Bjørn Hugo Pettersen, ANB Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne

The screenshot shows a news article from Lofotposten. The main headline is "Nærhet til fisken ingen fordel" (Proximity to fish is no advantage). The sub-headline reads: "Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten, mener forskere. Hva mener du?" (The mystery is not that the sea is boiling with fish while land plants in Northern Norway struggle. The mystery is that there is still life in the fillet plants on the coast, researchers believe. What do you think?).

The article text is partially visible, starting with: "Er det et mysterium at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter? Foto: Bjørn Hugo Pettersen, ANB".

The sidebar contains several advertisements and news snippets:

- "Har du noe å selge?" (Do you have anything to sell?) with a "Klikk her!" button.
- "Havnet i fyllearensten" (The sea in the filling stone).
- "Tina (22) fikk kontoen tappet fra Bangkok" (Tina (22) had her account drained from Bangkok).
- "Mediahuset Novas" (Media house Novas).
- "Mistenkt for promillekjøring" (Suspected for driving under the influence).
- "Mer jubel for FK Lofoten" (More joy for FK Lofoten).

sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (ANB-NTB)

FAKTA OM FILETINDUSTRIEN

? Aker Seafoods høster politisk storm når de vil legge ned sine industrianlegg i Hammerfest i Finnmark og på Melbu i Nordland.

? Reaksjonene var også svært sterke da selskapet i fjor høst varslet at de ville skille rederidrift og landindustri fra hverandre i to selskaper.

? Forskere i Tromsø har sett på hvorfor fiskeindustrien ser ut til å befinne seg i evig krise, og hvorfor reaksjonene blir så sterke når anlegg skal legges ned.

? De peker på at fiskeindustrien har en samfunnskontrakt med lokalsamfunnene. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.

? I storhetstiden på 1970-tallet var det mer enn 100 fabrikker i Nord-Norge som produserte fiskefilet.

? i Finnmark har filetproduksjonen vært tyngre og større enn i Nordland og Troms. Ved inngangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark. I dag er det sju. (ANB-NTB)

© Lofotposten

Se webartikkelen på <http://ret.nu/z82n7ufv>

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Sunnmørsposten. Publisert på nett 12.08.2012 13:17.
Per Ove Stige.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Per Ove Stige Mobil: 92042369

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å

The image shows a screenshot of a news article on the website smp.no. The article title is "Nærhet til fisken ikke lenger en fordel" (Proximity to fish is no longer an advantage). The article text discusses the decline of the fish processing industry in Finnmark, Norway, despite high fish catches. It mentions researchers from the Norwegian School of Management and Nofima, and authors Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen, and Petter Holm. The article is dated 12.08.2012. Overlaid on the right side of the screenshot is a large advertisement for a Volvo XC60, priced at 619,900,-. The ad includes a photo of the car and text: "VOLVO XC60 619.900,-", "VOLVO XC70 ALESUND BIJ. EDITION", and "LEVERINGSKLAR PÅ UNDER 24 TIMER 619.900,-".

beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge. I mars i år var norsk eksport av fisk til Kina fortsatt økende.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten

er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (NTB)

Arkivfoto: Knut Arne Aarset Foto: Knut Arne Aarset

© Sunnmørsposten

Se webartikkelen på <http://ret.nu/4sA69JBd>

Nærhet til fisken ingen fordel

Kvinnheringen. Publisert på nett 12.08.2012 13:14.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten. Er det et mysterium at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter?

Foto: Eksportutvalget for fisk/ANB Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

The screenshot shows a news article from the website Kvinnheringen. The main headline is "Nærhet til fisken ingen fordel" (Proximity to fish is no advantage). The sub-headline reads: "Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten." (The mystery is not that the sea is boiling with fish while land facilities in North-Norway struggle. The mystery is that there is still life in the fillet plants on the coast.)

The article text is partially visible, discussing the historical reasons for building a fish industry in North-Norway after the war, the modernization of Finnmark, and the resulting overcapacity in the fillet industry. It mentions that while fish catches are at record levels, the land-based processing facilities are struggling.

Below the main text, there are several smaller articles and advertisements. One advertisement at the top asks "VIL DU HA LAVERE RENTE PÅ FORBRUKSLÅNET?" (Do you want a lower interest rate on your consumer loan?). Other smaller articles include "Nøkkel til velstand" (Key to prosperity), "Står sterkt" (Strong), "Mistet fortjens" (Lost earnings), "For enkelt" (Too simple), "Eig går fra sau til ku" (Own goes from sheep to cow), "Trivsel på topp" (Well-being at the top), "Kontorhunder mot stress" (Office dogs against stress), and "Godt miljø = penger tjent" (Good environment = money earned).

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (ANB-NTB)

© Kvinnheringen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/FG5DV3xP>

Havet koker over av fisk - landanleggene sliter

Nordlys. Publisert på nett 12.08.2012 11:31.

Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten. SLITER: Landanleggene sliter, mens havet koker over av fisk.

Foto: Finnmark Dagblad Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

FLYTT TIL EN LAVERE RENTE - FRA 7,5%

OPD FINANS SØK HER

Nordlys.no FORSIDEN ANBUDER HVA TV SPORT TIL KULTUR BONDENETTET VEIAR LAGNING KLUBB

Havet koker over av fisk - landanleggene sliter

Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

AV: Jan-Martin Espenak

Publisert 12.08.2012 kl 11:31 Oppdatert 12.08.2012 kl 11:31

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkelen til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

Har du noe å selge?

Astrid (67) fant sin far på Facebook etter 66 år

Mediehuset Novas

Eldre par kræsjet i autovernet

Mette brølerde

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skyldte på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

© Nordlys

Se webartikkelen på <http://ret.nu/sf2BAz5N>

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

Byggeindustrien. Publisert på nett 12.08.2012 10:04. NTB.

Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Fakta om filetindustrien

* Aker Seafoods høster politisk storm når de vil legge ned sine industrianlegg i Hammerfest i Finnmark og på Melbu i Nordland.

* Reaksjonene var også svært sterke da selskapet i fjor høst varslet at de ville skille rederidrift og landindustri fra hverandre i to selskaper.

* Forskere i Tromsø har sett på hvorfor fiskeindustrien ser ut til å befinne seg i evig krise, og hvorfor reaksjonene blir så sterke når anlegg skal legges ned.

* De peker på at fiskeindustrien har en samfunnskontrakt med lokalsamfunnene. Bedriftene ble bygget opp for å modernisere Nord-Norge.

* I storhetstiden på 1970-tallet var det mer enn 100 fabrikker i Nord-Norge som produserte fiskefilet.

* I Finnmark har filetproduksjonen vært tyngre og større enn i Nordland og Troms. Ved inngangen til 80-tallet var det 44 anlegg i Finnmark. I dag er det sju

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

The screenshot shows a news article on the website 'Byggeindustrien'. The main headline is 'Nærhet til fisken ikke lenger en fordel'. The article text discusses the challenges of the fish processing industry in Northern Norway, mentioning the closure of plants in Hammerfest and Melbu. It highlights the political storm caused by Aker Seafoods' plans and the strong reactions from the local communities. The article also notes that while the industry is in crisis, fish catches are at record levels. The page is cluttered with various advertisements, including 'VELUX', 'RHINZINK', 'MesterVind', and 'FLUKKI'. There are also social media icons for Facebook and Twitter.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselsettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som

et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

- * Sterk konkurranse i markedene.
- * Bortfall av subsidier.
- * Uthuling av trålernes leveringsplikt.
- * Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.
- * Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen.

Mange fiskebruk har blitt ødeagt av brann de siste årene. Foto: Axel H Kristoff Wold.

© Byggeindustrien

Se webartikkelen på <http://ret.nu/oTrPg5bS>

Nærhet til fisken ikke lenger en fordel

NTBtekst. Publisert på trykk 12.08.2012 08:01. Artikkeltype: Nyheter.

Tromsø (NTB-Jan-Morten Bjørnbakk): Mysteriet er ikke at havet koker av fisk mens landanleggene i Nord-Norge sliter. Mysteriet er at det fortsatt er liv i filetanleggene på kysten.

Det hevder forskere ved Norges fiskerihøgskole og Nofima i en vitenskapelig artikkel som ser på hvorfor utviklingen i filetindustrien framstår som en sammenhengende krise. Dette gjelder spesielt i Finnmark som for 30 år siden hadde 44 anlegg, mot sju i dag.

Nøkkel til velstand

Paradokset forskerne Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm griper fatt i er at fiskeindustrien sliter mer enn noensinne, mens fiskere tar rekordfangster i havet utenfor.

De ser på den historiske begrunnelsen for å bygge opp en fiskeindustri etter krigen, med modernisering av Finnmark og posisjonering i et uregulert fiske som mål. En storstilt utbygging av filetindustri ble sett som nøkkelen for å løfte Nord-Norge ut av fattigdom etter andre verdenskrig.

Sjenerøse støtteordninger ble etablert for en industri som var beskyttet av et eksportmonopol, og som til enhver tid hadde overkapasitet. Anleggene fikk lov til å kjøpe trålere for å sikre en jevn råstofftilgang. Trålerne ble underlagt en leveringsplikt til anleggene.

Samfunnskontrakt

I storhetstiden på 70-tallet var det mer enn 100 filetanlegg i Nord-Norge. Nesten halvparten av dem i Finnmark. Med oppbyggingen ble det også ifølge forskerne etablert en samfunnskontrakt der bedriftene og trålerne de eide ble stående som en garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene.

Finnmarks ensidige avhengighet av denne sektoren har gitt grunnlag for en systematisk

samfunnsmessig og politisk mobilisering for å beskytte denne sektoren når den har vært under press, skriver forfatterne i rapporten, som er offentliggjort i tidsskriftet Økonomisk fiskeriforskning.

Står sterkt

Selv i dag representerer fiskeindustrien mer enn halvparten av industrisysselettingen i Finnmark. Når Kjell Inge Røkkes fiskeriselskap Aker Seafoods møter storm når det utfordrer en leveringsplikt for sine trålere, er det ifølge artikkelforfatterne et uttrykk for hvor sterkt samfunnskontrakten fortsatt står.

- Brudd på leveringsplikten forstås ikke bare som et svik mot bedriften, men også som et svik mot kystsamfunnet der bedriften befinner seg, slår forskerne fast.

Mistet fortrinn

Men i takt med at subsidieordningene er bygget ned og fjernet har også fiskerinæringa blitt mer globalisert. Lave fraktkostnader gjør det mer lønnsomt å frakte fisk til Kina for foredling enn å foredle den på land i Nord-Norge.

- Nærheten til fiskerifeltene, selve grunnlaget for bosetting og samfunnsutvikling på norskekysten er ikke lenger et komparativt fortrinn, heter det i artikkelen.

For enkelt

Det blir likevel for enkelt å skylde på dårlig lønnsomhet. Forskerne identifiserer flere nøkkelfaktorer som er avgjørende for at utviklingen i fiskeindustrien framstår som en sammenhengende krise.

* Sterk konkurranse i markedene.

* Bortfall av subsidier.

* Uthuling av trålernes leveringsplikt.

* Globalisering av handel og produksjon med fiskevarer.

* Et høyt norsk kostnadsnivå.

Når krisen blir permanent, skyldes det ikke lønnsomhetsproblemet i dag, men misforholdet mellom de økonomiske rammebetingelsene filetbedriftene

arbeider under, og de forventninger som stilles til dem, heter det i artikkelen. (©NTB)

© NTBtekst

Ad rapport om norsk filetindustri

Fremover. Publisert på trykk 30.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad, Edgar Henriksen og Petter Holm. Seksjon: DEBATT.

Side: 8,9.

Del: 1.

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

I et innlegg i Fremover 28. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrivet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt siste ledd av, lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrivet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen:

«Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette

perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Ingen av disse løsrivne sitatene

fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis

mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålerne leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en "rituell øvelse ... uten praktisk betydning eller mulighet for

offentlig intervensjon." Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold.

Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene fremover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her: <http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisensom-ikke-tar-slutt>

Bildetekst: Delta i debatten og skriv hva du mener. Send innlegget på e-post til redaksjon@fremover.no Innlegg må ha fullt navn og kan ha en maksimal lengde på 800 ord/5.000 tegn. Fremover forbeholder seg retten til å redigere lange innlegg.

© Fremover

Norsk filetindustri bygger

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 29.06.2012. Seksjon: General.

Side: 3.

Del: 2.

Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima.

Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

© Finnmark Dagblad

FINNMARKS NÆRINGSLEVLIV Fredag 29. juni 2012 **3**

✓ **Island og Færøyene er langt større enn Norge på eksport av ferske filetkjøtt.** Island venter et større eksporterte beløp for 226 millioner kroner i 2011. Fra Færøyene gikk det verksteder for 125 millioner kroner. Handelsreglene ligner svært vitt andre søstren i Blåfjell.

✓ **Biler som skyter seg opp i Karasveit bruket Kirkenes som forretningsbase.** Det er påvist store mengder elg og gæs i Karasveit, men inne på land kan det være langt mer. Statistikk har nemlig en stor del av beinet at Statistikk vil bli med på elgjakten på land.

✓ **Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten.** Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima. Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

ent beløp

Det er norske biler så lang øyeblikk kan se utenfor K-Market i Naddam.

Benedicte Saltni og Renate Kristiansen fra Kirkenes drar over grensa til Finland for å handle hvor andre ute.

uten velledning på norsk. Altså har det blitt på norsk i stedet for svensk. Nordmenn er en stas og uttrykk kundeservice. Vi har også mange norske butikker, men nordmennene er ikke like, og det er av de grunnene. Og de som ikke kjenner veien går gjerne på norske butikker. Kjøp og whisky er mest populære.

99 I dag er ikke differansen på diesel mer enn en krone. Forskjellen blir på det meste vært over to kroner.

Ragn Christensen

Selger også billige bleier

Russene handler for 52 millioner kroner i butikker i Svea-Varanger i 2010, viser en undersøkelse som Kirkenes Næringsbilde publiserte i 2011. Beløpet kan stige mye dette året.

Grensepasseringer over Skjolden ventes å øke med 50 prosent i år, ifølge det norske generalkonsulatet i Murmansk. Det betyr 300.000 passeringer og de aller fleste som passerer er russiske turistbussene.

Næringsbildeundersøkelse viser at klær og tekstiler var mest populære blant de norske kundene. De handler gjerne i det laveste eller midterprisklassen. Jakk som har et stort øyeblikk er populære møbler og interiørartikler, hadde også mange norske kunder.

I dag selges bleier svært på russene, handletiden. Framtiden blir selges til halv pris, Norge i forhold til Russland. Det samme er tilfelle i Sverige. Det samme er tilfelle i Finland.

Bil- og fiske- og møbelselgerne har grunn til å være høyt omsetning derover. Framtiden og Kirkenes skjer det samme. Russiske biler lates alle av varer, og aller mest av bleier.

Turen fra Murmansk til Svea-Varanger er langt lengre enn til Kirkenes. Mange legger tilbake handletiden til Svea-Varanger.

Det for Kirkenes. En tilfeldig innlegg fremtidig i post-kasse. Framtiden i Næringsbilde teller flere russisk registrerte enn finsk registrerte biler på den store parkeringsplassen utenfor Sørmarkedet og Alkon lokaler. Kirkenes frister med flere butikker og større utvalg enn i Svea, men varer ikke i Svea er større grad tilpasset de russiske kundene. Russiske klær og tekstiler, som følge undersøkelsen fra Kirkenes. Næringsbilde er mest etterpakt, er det mest tilhørt av i Svea.

Handeltidene russener er ikke reddet for å kjøre langt. Fra Svea til Murmansk er omtrent 20 mil.

Norsk filetindustri bygger

Finnmarken. Publisert på trykk 29.06.2012. Seksjon: General.

Side: 3.

Del: 2.

Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima.

Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

© Finnmarken

Frøding 29. juni 2012 3

✓ **Jaknd og Farøyene** er langt større enn Norge på eksport av viltkjøtt fiskefileter. Jaknd viser et større eksporterte beløp for 226 millioner kroner i 2011. Fra Farøyene gikk det nordkorder for 125 millioner kroner. Handelsregime ligner svært vitt andre søstern i Blåfjell.

✓ **Biler** som skyter seg opp i Karasveit bruket Karasveit som forretningsbase. Det er påvist store mengder eld og gas i Karasveit, men inne på land kan det være langt mer. Statistikk har omgjort en mindre med Rossetil som betyr at Statistikk vil bli med på utgjøken på land.

✓ **Norsk filetindustri** bygger på for høye forventninger, og en velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima. Industrien er ikke egnet som politisk virkemiddel, mener han.

ent beløp

Alle foto: Vilgen Madson

Det er norske biler i lang øykt kan se utfor K-Market i Nattans.

Benedicte Salmi og Renate Kristiansen fra Kirkenes drar over grensa til Finland for å handle hvor andre ute.

uten veltelling på norsk. Alho har her skiltet på norsk i stedet for svensk. Nordmenn er en stor og viktig kundegruppe. Vi har også mange norske kunder, men nordmennene er ikke like, og det er av de grunnene. Og de som ikke kjøper viltkjøtt på norske biler. Kjøp og whisky er mest populære.

” **I dag er ikke differansen på diesel mer enn en krone. Forskjellen har på det meste vært over to kroner.** ” Børn Christensen

Selger også billige bleier

Russerne handler for 52 millioner kroner i butikker i Sve-Varanger i 2010, viste en undersøkelse som Kirkenes Næringsbølge publiserte i 2011. Beløpet kan stige mye dette året.

Grensepasseringer over Skjølven venter i økt med 50 prosent i år, ifølge det norske generalkonsulatet i Murmansk. Det betyr 100.000 passasjerer og de alle fleste som passerer er russiske turistbørgerne.

Næringsbølgens undersøkelser viser at kler og tekstiler var mest populære blant de norske kundene. De handler gjerne i det laveste eller midste prisklasse. Jakk som har et stort øyeblikk er mest populære og størrelser, hadde også mange norske kunder.

I dag selger bleier østret på russene, handletiden. Frampen bleier selges til halv pris, og Norge i forhold til Russland. Det samme er tilfelle i Sverige. Det samme er tilfelle i Finland. Både fisker og norsk kjøttmenner har grunn til å bli i Norge etter omstillingen mellom Finland og Norge. De kan også gå til i butikken til Norge.

I Trølo og i Kirkenes skjer det samme. Russiske biler lates i alle av varer, og aller mest av bleier.

Turen fra Murmansk til Trølo er noe som vil legge oss til Kirkenes. Mange legger bilveid handleturen til Trølo i stedet for Kirkenes. En tilfeldig lokal forbruker i Trølo har framman. Næringsbølge teller flere russiske registrerte som finsk registrerte biler på den store parkeringsplassen utenfor S-market og Alkon lokaler.

Kirkenes frister også flere butikker og større utvalg som Trølo, men verken i Trølo er det store grad tilpasset de russiske kundene. Russiske kler og tekstiler, som følge av undersøkelsen fra Kirkenes. Næringsbølge er mest etterpakt, er det mest tilpasset i Trølo.

Handeltjynte reiser er ikke reddo for å kjøre langt. Fra Trølo til Murmansk er avstanden 20 mil.

Om leveringsplikten til trålerne

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 27.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad (NFH)|Edgar Henriksen (Nofima)|Petter Holm (NFH og Nofima). Seksjon: General.

Side: 20,21.

Del: 1.

I en kronikk har Steinar Eliassen hentet ut et løsrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «...

leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: «Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstige bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Motsetninger

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis

mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Ingenting innfris

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Det vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålernes leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en «rituell

øvelse ... uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon.» Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Foredring

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold.

Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her: <http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisen-som-ikke-tar-slutt>

«Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt.»

Bildetekst: Artikkelforfatterne er usikre på effekten av skjerpingen av leveringsplikten. Her er Aker Seafoods tre nye trålere, som er kontrahert. Aker Seafoods

© Finnmark Dagblad

Like mye forventningskrise som industrikrise

Nordlys. Publisert på trykk 27.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad (NFH)|Edgar Henriksen (Nofima)|Petter Holm (NFH og Nofima). Seksjon: General.

Side: 46.

Del: 1.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer

...tvisomt. Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten: I et innlegg i Nordlys 25. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrivet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonneringer og stilt en rekke spørsmål.

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Motsatt fortegn

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrivet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: «Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvisomt.

Like mye forventningskrise som industrikrise

Av Bjørn Petter Finstad (NFH), Edgar Henriksen (Nofima) og Petter Holm (NFH og Nofima)

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten.

I et innlegg i Nordlys 25. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrivet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonneringer og stilt en rekke spørsmål.

Herfor er det viktig å se på fiskeriministerens varsel om en mulig innstramning av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvisomt.

Motsattside forventninger

Når det gjelder det punkt Eliassen spesielt har trukket fram, vil vi som leveringsforpliktelse, er det et godt eksempel på hvordan man kan bruke leveringsforpliktelsen som et middel til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvisomt.

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Strategiskvartalet – en lang og omfattende prosess

Av Bridgette Abstrakt/Fylkebyrådirektøren, Tromsø

I Nordlys 21. juni har Nordlys en kommentar til kommunens behandling av «Strategiskvartalet» i saken om Trond Jansen. Denne artikkelen vil jeg gjerne kjenne som kommentar til.

I Nordlys 21. juni har Nordlys en kommentar til kommunens behandling av «Strategiskvartalet» i saken om Trond Jansen. Denne artikkelen vil jeg gjerne kjenne som kommentar til.

I Nordlys 21. juni har Nordlys en kommentar til kommunens behandling av «Strategiskvartalet» i saken om Trond Jansen. Denne artikkelen vil jeg gjerne kjenne som kommentar til.

I Nordlys 21. juni har Nordlys en kommentar til kommunens behandling av «Strategiskvartalet» i saken om Trond Jansen. Denne artikkelen vil jeg gjerne kjenne som kommentar til.

I Nordlys 21. juni har Nordlys en kommentar til kommunens behandling av «Strategiskvartalet» i saken om Trond Jansen. Denne artikkelen vil jeg gjerne kjenne som kommentar til.

Ingen av disse løsrøve sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri.

Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder.

To næringsmodeller

Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Det vi har forsøkt å vise er de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder.

Poenget med artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Motstridende forventninger

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålerne leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en «rituell øvelse - uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon.»

Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart ti år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventningskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramming av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien, er mer tvilsomt.

I forhold til vårt primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold. Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater, og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen vår her: <http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisen-som-ikke-tar-slutt>

Bildetekst: FORVENTNINGER: Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris, skriver artikkelforfatterne.

© Nordlys

Løsrevne sitater

Framtid i Nord. Publisert på trykk 26.06.2012.

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

I en kronikk i Intrafish 21. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: "Leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon". (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: "I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokal-samfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlige konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon").

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: "Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg."

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale

18 Tirsdag 26. juni 2012

DERBARI

Framtid i Nord

Ute av Robek

Lyngen kommune er ute av Robek-registret. Det er tegn på at det er gjort grep som har bidratt til at kommunen selv kan gjøre vedtak uten å ta kontakt med fylkesmann Svein Ludvigsen.

Lyngværingene har grunn til å være fornøyd. Kommunen er ikke lenger en Robek-kommune. Faktisk sagt er det slik at kommunen gir alle typer vedtak uten å spørre fylkesmannen. Lyngen har sålt til eksamen og det må gå en god bølge.

Kommunen i Nord-Troms har gått ut og inn i registret. Det er fått en tendens nå synes å være at det fleste går en god jobb for å kunne ta egne beslutninger uten å spørre andre. Både i Lyngen vil innlede for så at kommunen er blitt friskere.

For de som sitter i kommunestyret vil det bety noe om man er med eller ikke med i registret. Når andre må godkjenne beslutninger har man egentlig ingen mulighet til å gjøre politiske beslutninger som er riktig og som er korre. Der er slik at politikere bare fungerer godt så man må spørre andre om lov.

Lyngen har vist at det er mulig å få økonomien på tross. Forrett er det kommunen i regionen som holder til i Robek-registret. Nå har Lyngen kommune vist vei. Det er ikke så vanskelig å få rett i å gjøre egne vedtak uten at noen må godkjenne vedtak og vedtak. Slike som det er slik at når noen går ut av registret - ja, så er det en stor fordomskamper.

Det har vært la valgoppløstning i alle kommuner. Mangelen på engasjement i samarbeid med kommunale myndigheter til å gjøre egne valg. Når myndighetene får vite at de er fylkesmannen som styrer styrer styret. At interessen for politikere ønsker er helt ikke bra.

Kommunen i Nord-Troms har brukt for å bli et som kan utvikle og bygge gode tingene for sine ansatte og medlemmer Robek-registret. De viser at det er kontroll på økonomien, at man kan lære egne beslutninger, og at man kan ta egne beslutninger i kommunestyret eller formannskapet. Alle kommunestyre jobber for å kunne se at et registret. Lyngen har klart det. Nå bør de andre kunne etter.

Sjøfreaktor Yngve Nilsen

Løsrevne sitater

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

I en kronikk i Intrafish 21. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonnementer og stilt en rekke spørsmål. Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: "Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg."

Fiskeforedling har vært basering og leveringsforpliktelsen økonomisk og sosialt med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsforpliktelse.

Derom kan hadde valgt hele setningen eller et annet løsrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: "Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg."

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale

Markedet har vært basering og leveringsforpliktelsen økonomisk og sosialt med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsforpliktelse.

Derom kan hadde valgt hele setningen eller et annet løsrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: "Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg."

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring møter derfor hard konkurranse i internasjonale

Markedet har vært basering og leveringsforpliktelsen økonomisk og sosialt med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsforpliktelse.

Derom kan hadde valgt hele setningen eller et annet løsrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: "Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigede bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg."

Vi har noen fiskeriministerens varsel om en mulig uttømming av leveringsforpliktelsen for vilkårene, slik at den får et rett pliktansvar. Dette vil helt sikkert bidra til å øke effektiviteten til enkelte fiskebedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vansker i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår tidligere argumenter for å gjøre fiskeforpliktelse, sett opp mot det som er en utvikling av hvilke krav som skal gjelde, om en leveringsforpliktelse føler et ubehag, bør den ha et rett og praktisk ansvar. Heltokstret ser har imidlertid kommen for seg mange økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsett kommer til å stå på den politiske dagsorden i flere framtid.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen på www.nofima.no/noyhet/2012/06/01/20120601-2012-06-01-2012

Bjørn-Petter Finstad (NH), Edgar Hønsboen (Nofima) og Petter Holm (NH og Nofima)

Ny langtidsplan for Forsvaret

Ar Eriksson Sivertsen, leder av Stortingets utvalg for de overordnede spørsmålene, og forsvarets utvalg (OU)

Tirsdag 14. juni behandlet Stortinget Forsvarets langtidsplan. Dette er et viktig dokument som viser hvordan det ikke har vært mulig å gjennomføre den strategiske planen for forsvarspolitikken. En viktig oppgave er å finne ut om det er mulig å opprettholde den strategiske planen for forsvarspolitikken. En viktig oppgave er å finne ut om det er mulig å opprettholde den strategiske planen for forsvarspolitikken. En viktig oppgave er å finne ut om det er mulig å opprettholde den strategiske planen for forsvarspolitikken.

Stortinget har anslått høyere for å prioritere, såfremt forsvarspolitikken. Det er ikke riktig. Samlet ville forsvarspolitikken Forsvarets operative evne i store og små områdene. Blant annet ville vi forsøkt å utnytte på Heimevernet, med klar styrking av innmaten. Dette betyr massiv økning i landmiliteriet. Regjeringen vil derfor kunne i HVs operative evne og videreføre en for stor struktur med for lite trening. Når regjeringen vil legge ned luftkontroll- og varningsposisjon på Mjøsa eller Svalbard, og fjerne fra et teknisk, viktig, strategisk budsjett eller betyde seg, er det en klar konsekvens. Dette kan være luftkontrollen over Norge. Høyre har også viktige til å betale. Siden 2008 har vi i våre alternative budsjettalternativer forsvaret forsvaret på 2,65 milliarder i over regjeringens forslag.

Høyre støtter forslaget om en hovedbudsjettkamp for kampen på Østland. Ut fra en samlet vurdering synes Østland best egnet for å samle budsjetten av Luftforsvarets styrkeproduksjon. Høyre vil i tillegg ha en permanent finansiering til enkelte fiskebedrifter og et budsjettsvikt i Bodø. Dette ville bidra til å opprettholde et budsjettalternativ og bedrift operativt i samfunnsøkonomisk perspektiv. Regjeringen foreslår som i Lønne forfalte Bodø kommandofor eller med fornyet budsjett dekket ikke.

Høyre er villig til å fatte vassdragende beslutninger for å gjøre nødvendige innstillinger i Forsvaret. Det har vi bevis. Ikke minst i regjering fra 2001-2005. Men: Da må det være snakk om tilrettelegginger - som gir rett og målbar operativt budsjett eller økonomiske tilpasninger. De må dekket være bygger på solide analyser og etterprøvede økonomiske forslag moter ikke disse kravene.

markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet. Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedsløstikk. Det vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordninger forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har

trukket fram, trålernes leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en "rituell øvelse" uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon." Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramming av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold. Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror

derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her:

<http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisen-som-ikke-tar-slutt>

Bjørn-Petter Finstad (NFH), Edgar Henriksen (Nofima) og Petter Holm (NFH og Nofima)

© Framtid i Nord

Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten

Lofotposten. Publisert på trykk 26.06.2012.

Bjørn-Petter Finstad (NFH)|Edgar Henriksen (Nofima)|Petter Holm (NFH og Nofima). Seksjon: General.

Side: 11.

Del: 1.

I et innlegg i Lofotposten 22. juni har Steinar Eliassen hentet ut et løsrrevet sitat i en artikkel skrevet av oss, og på bakgrunn av dette utviklet sine resonneringer og stilt en rekke spørsmål.

Her påstår Eliassen at vi konkluderer med: «... leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon». (Hele setningen Eliassen har valgt lyder: «I stedet for en relasjon mellom tre parter, der lokalsamfunnets interesser i saken var gjort eksplisitt og sanksjonert ved offentlig konsesjonsvilkår, har leveringsforpliktelsen blitt til en rituell øvelse mellom fartøy og bedrift uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon»).

Dersom han hadde valgt hele setningen eller et annet løsrrevet sitat, kunne han enkelt ha argumentert med motsatt fortegn og stilt oss helt andre spørsmål. Han kunne for eksempel valgt følgende setninger fra samme side i artikkelen: «Leveringsforpliktelsene er - ut fra dette perspektivet - en institusjonell garanti for lokalsamfunnets plass i verdiskapningen i fiskeriene. Brudd på leveringsforpliktelsene forstås dermed ikke bare som et svik mot den begunstigete bedrift, men også som et svik mot det kystsamfunn der bedriften befinner seg.»

Ingen av disse løsrevne sitatene fanger opp spennet og nyansene i problemkomplekset vi bretter ut i artikkelen. Den handler om den permanente krisesituasjonen i norsk filetindustri. Et viktig poeng i vår artikkel er de motsetningsfylte forventninger som stilles til fiskerinæringa, og da særlig til filetindustrien. Tradisjonelt har fiskeriene vært et sentralt grunnlag for liv og virke på kysten. I løpet av de siste tiårene, og da særlig etter 200-mila og oljeøkonomiens inntog, har fiskeriene gradvis mistet denne posisjonen. Samtidig har det skjedd en globalisering. Norsk fiskerinæring

The screenshot shows a newspaper page with the title '» Kabelvåg' in large font. The article discusses the delivery obligation in the fishing industry. Key sections include:

- Si din mening i Lofotposten**: A call for reader input on the delivery obligation.
- Midt i Lofoten**: A section discussing the impact of the delivery obligation on fishermen and the industry.
- Svar til Steinar Eliassen om leveringsplikten**: A response to Steinar Eliassen's critique, arguing that the delivery obligation is a ritualized exercise that lacks practical significance.
- DAG SKRIVER**: A section for daily news or commentary.
- Måsedrap**: A section about a murder case in Måsø.

møter derfor hard konkurranse i internasjonale markeder. Det vi har påpekt i denne forbindelsen er at dagens fiskerisektor befinner seg i spennet mellom to næringsmodeller. På den ene siden den tradisjonelle næringsformen, der fiske og fiskeforedling har vært basisnæring og livsgrunnlag. På den andre siden en moderne konkurranseutsatt økonomisk sektor, med stadig økende krav til effektivitet, kvalitet, dokumentasjon og leveringsdyktighet.

Vår artikkel sier ikke, slik Steinar Eliassen synes å tro, at myndighetene bør legge seg flat for den globale markedslogikk. Det vi har forsøkt å vise de dilemmaer som oppstår når institusjonelle ordning-er forankret i en tradisjonell næringsmodell støter an mot kravene i globale sjømatmarkeder. Poenget ved artikkelen er ikke å angi den ene rette vei, men å få fram vanskene ved å ri to hester samtidig. Når forventningene om at fiskeriene skal være samfunnsbærende opprettholdes samtidig med kravet om at bedriftene skal være lønnsomme aktører i globale sjømatmarkeder, kan resultatet lett bli at ingen av delene innfris.

Når det gjelder det punktet Eliassen spesielt har trukket fram, trålernes leveringsforpliktelser, er det et godt eksempel på hvordan motstridende forventninger aktiviseres samtidig. Som vi påpekte i vår artikkel, har ordningen siden 2003 vært praktisert som en "rituell øvelse ... uten praktisk betydning eller mulighet for offentlig intervensjon." Poenget her er at leveringsforpliktelsen i snart 10 år har vært vedlikeholdt i navnet, uten at den har blitt fulgt opp i praksis. Ordningen er et eksempel på et mer generelt mønster, der motstridende forventningsstrukturer vedlikeholdes. Dette gjør at vi i minst like stor grad har en forventingskrise som en industrikrise.

Vi har notert fiskeriministerens varsel om en mulig innstramming av leveringsordningen for trålerne, slik at den får et reelt pliktinnhold. Dette vil helt sikkert bedre råstofftilførselen til enkelte filetbedrifter. Om det bidrar til å løse de økonomiske vanskene i filetindustrien er mer tvilsomt. I forhold til vår primære argument er forslaget likevel en åpenbar forbedring, nettopp fordi det gir en avklaring av hvilke krav som skal gjelde. Når en leveringsforpliktelse først er etablert, bør den ha et reelt og praktisk innhold. Historisk sett har imidlertid løsningen levert magre økonomiske resultater og vi kan

ikke se at de underliggende forholdene er endret. Vi tror derfor at disse spørsmålene fortsatt kommer til å stå på den politiske dagsorden i årene framover.

<http://www.nofima.no/nyhet/2012/06/krisensom-ikke-tar-slutt>

© Lofotposten

For den interesserte leser finnes hele artikkelen her:

Krisen som ikke tar slutt

Nofima. Publisert på nett 14.06.2012 14:57.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen.

Til tross for rekordfangster i fiskeflåten er det ingen utsikter til bedre tider for fiskeindustrien på land.

- Filetindustrien står i et konstant spenningsforhold der det forventes at industrien skal holde oppe bosettingen langs kysten, samtidig som de skal være konkurransedyktige aktører i et globalisert fiskevaremarked. Etter vår mening er ikke filetindustrien egnet som politisk virkemiddel, sier Henriksen.

Sammen med forskerkolleger har han studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden til i dag.

Samfunnsansvar

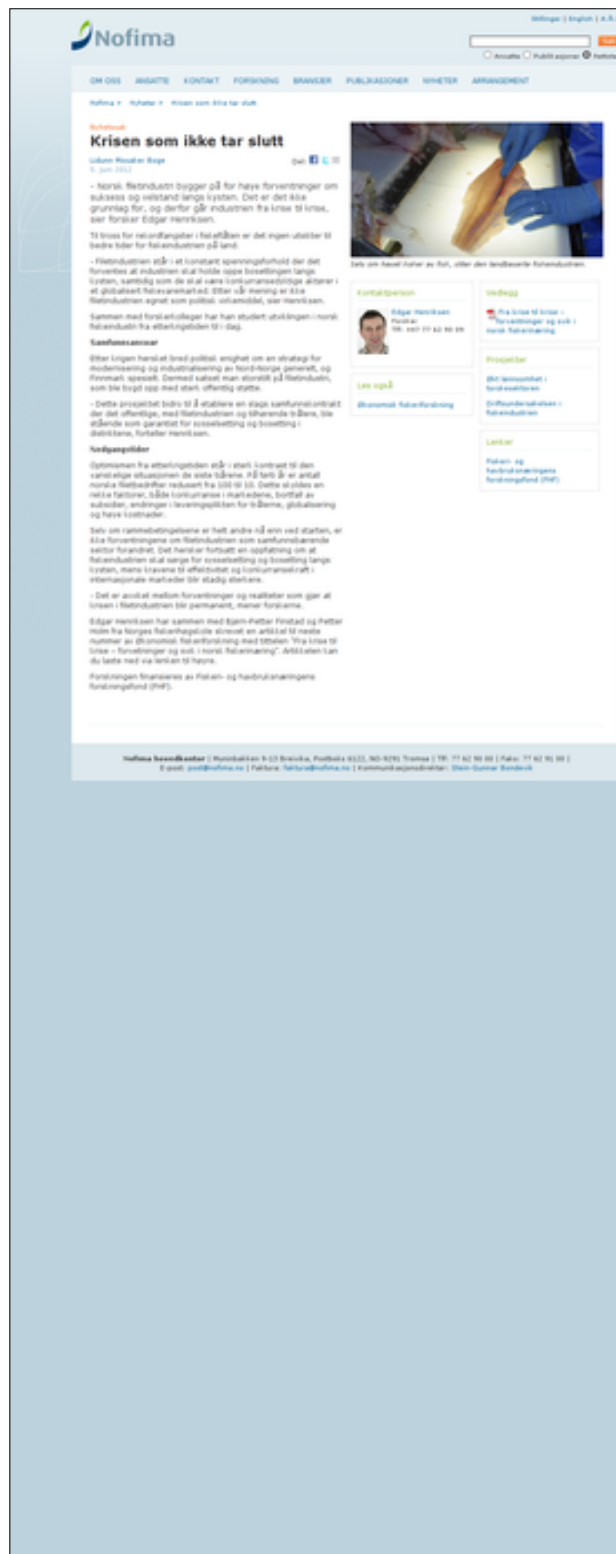
Etter krigen hersket bred politisk enighet om en strategi for modernisering og industrialisering av Nord-Norge generelt, og Finnmark spesielt. Dermed satset man stortilt på filetindustri, som ble bygd opp med sterk offentlig støtte.

- Dette prosjektet bidro til å etablere en slags samfunnskontrakt der det offentlige, med filetindustrien og tilhørende trålere, ble stående som garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene, forteller Henriksen.

Nedgangstider

Optimismen fra etterkrigstiden står i sterk kontrast til den vanskelige situasjonen de siste tiårene. På førte år er antall norske filetbedrifter redusert fra 100 til 10. Dette skyldes en rekke faktorer, både konkurranse i markedene, bortfall av subsidier, endringer i leveringsplikten for trålerne, globalisering og høye kostnader.

Selv om rammebetingelsene er helt andre nå enn ved starten, er ikke forventningene om filetindustrien som samfunnsbærende sektor

forandret. Det hersker fortsatt en oppfatning om at fiskeindustrien skal sørge for sysselsetting og bosetting langs kysten, mens kravene til effektivitet og konkurransekraft i internasjonale markeder blir stadig sterkere.

- Det er aviket mellom forventninger og realiteter som gjør at krisen i filetindustrien blir permanent, mener forskerne.

Edgar Henriksen har sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fra Norges fiskerihøgskole

skrevet en artikkel til neste nummer av Økonomisk fiskeriforskning med tittelen Fra krise til krise - forventninger og svik i norsk fiskerinæring. Artikkelen kan du laste ned via lenken til høyre.

Forskningen finansieres av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF).

© Nofima

Se webartikkelen på <http://ret.nu/3QCq4Ggw>

Fra optimisme til krise på kysten

Nordlys. Publisert på trykk 09.06.2012. Seksjon: General. Side: 24. Del: 3.

Bare smuler er igjen av den tidligere så stolte filetindustrien. For 100 filetbedrifter for 40 år siden, til bare 10 i dag.

Men fortsatt er det store forventninger til at filetindustrien skal holde opp bosettingen langs kysten. Resultatet er permanent krisestemning, mener flere forskere, som har studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden og fram til i dag.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm ved Norges fiskerihøgskole tar han for seg temaet i forskningsartikkelen «Fra krise til krise - forventninger og svik i norsk fiskerinæring.»

- Filetindustrien står i et konstant spenningsforhold der det forventes at industrien skal holde oppe bosettingen langs kysten, samtidig som de skal være konkurransedyktige aktører i et globalisert fiskevaremarked. Etter vår mening er ikke filetindustrien egnet som politisk virkemiddel, sier Henriksen til Nofima.no.

Med sterk offentlig støtte ble industrien bygget opp i Nord-Norge etter krigen. Prosjektet bidro til å etablere en slags samfunnskontrakt, der det offentlige med filetindustrien og trålere, ble betraktet som garantist for sysselsetting i distriktene. Idag er rammebetingelsene helt endret, men samfunnsforventningene til filetindustrien er fortsatt til stede.

Bildetekst: Store forventninger: Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten, som det ikke er grunnlag for, mener forskere.

24 LØRDAG 9 JUN 2012

LØRDAG | fint å vite

Superstjerne til Tromsø
Den verdenskjente episkoltekniker og politiske aktivist Noam Chomsky er en akademisk superstjerne. snart kommer han til Tromsø. Chomsky, som ofte regnes på topp-5-listen over verdens mest tryklysterte intellektuelle, besøker Universitetet og Center for Advanced Study in Theoretical Linguistics i september.

Seismikk ved Jan Mayen
For noen dager siden begynte Oljedirektoratet sin mereris seismikk-undersøkelser ved Jan Mayen. Etter planen skal det samles inn om lag 2000 kilometer seismikk i dette området. Arbeidet utføres av skipet «Nordic Explorer», og skal pågå fram til begynnelsen av august. Totalt skal det samles inn nær 30 000 kilometer seismikk i nordt sommer.

Fra optimisme til krise på kysten

Store forventninger
Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten, som det ikke er grunnlag for, mener forskere.

Bare smuler er igjen av den tidligere så stolte filetindustrien. For 100 filetbedrifter for 40 år siden, til bare 10 i dag.

Men fortsatt er det store forventninger til at filetindustrien skal holde opp bosettingen langs kysten. Resultatet er permanent krisestemning, mener flere forskere, som har studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden og fram til i dag.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm ved Norges fiskerihøgskole tar han for seg temaet i forskningsartikkelen «Fra krise til krise - forventninger og svik i norsk fiskerinæring.»

Yoga mot angst

Årligen på Svalbard blir fordelt på en varmere klima, og aktive duellanter (den en delvis tar anligget med egg påstanden), sliver forskning no.

En gruppe forskere har sammenlagt til anligget ansett på Svalbard, og har funnet store forskjeller. Disse resultatene presenteres i en rapport fra Norsk institutt for naturforskning (NINA).

Fordel av varmere klima

Årligen på Svalbard blir fordelt på en varmere klima, og aktive duellanter (den en delvis tar anligget med egg påstanden), sliver forskning no.

En gruppe forskere har sammenlagt til anligget ansett på Svalbard, og har funnet store forskjeller. Disse resultatene presenteres i en rapport fra Norsk institutt for naturforskning (NINA).

Kyst-Norges historie

Kyst-Norge skal nå få sin historie nedskrevet. I fem bind. Med utgivelse i 2014, det året Norge feirer 200 år som selvstendig nasjon.

I alt 19 forfattere er engasjert til å skrive Norges fiskeri- og kysthistorie, fra steinalderen og fram til i dag. Hver bok blir på om lag 500 sider. Prosjektet er et samarbeid med blant andre universitetene i Tromsø, Bergen og Nord-

Fiskekvalitetsskjemaet kommer i 2014

LØRDAG | quiz

1. Hva heter den nye anorgane grise-diken i «The Muppet Show»?
2. Hvilket nummer i rekken er det kvadrerte fartsmøt?
3. Hva er stør?
4. Hvilken kommune er den mest folketette av de norske kommunene derom i ser bort fra bykommuner?
5. Hvor gammel ble Adolf Hitler?
6. Hva er flyvetitt til Finbeck?
7. Hva er Foucault?
8. Hvem er yngst av de originale Gtarkarakterene?
9. Kan Gjørdalv en Norge? (ene kannelege skulptorer, hvilken startspisepott hadde hun på 90-tallet?)
10. Hvem var Gjørdalvs foreldre?
11. Hva kalles den delen av tre som befinner seg under jorden?
12. Hvem er nestleder i Fremstidspartiet og leder av justisdepartementet på Østlandet?
13. Hva var det vanlig å oppbevare på et stabbur?
14. Hvem var Gjørdalvs søster?
15. Kjerner du et navn på dagene fra 23. juli til 23. august?
16. Hva er en balmanningspott?
17. Hva kalles den som mener med «off» i en tekstmelding?
18. Hva måler en «desibel»?
19. Hva var det første kvadret?
20. Churchill har alle hørt om, men hva står «i» i Winston's Churchill for?
21. Hvor mange sykler påstår Kåre Melua det er i Beip?
22. Hvilket fiske legger kende?
23. Hvor mediet, Moses de Shoud fra Gud?
24. Hvilken vinter kommer før verdens undergang, Ragnarok, i norsk mytologi?
25. Er det skummelt å spise rød grøstevint?
26. Hvor mange kommuner består Lofoten av?
27. Hvem fikk Nobels fredspris sammen med Alva Myrdal i 1957?
28. Hvem ga ut albumet «Latter fra Eggene i 2008»?
29. Hvilken datter er Frankrike norgesdatter?
30. Hva heter tidligere Nibels praktiske vers som ifølge sangeren «Kjærlighet og Karlsons lim» kan vente seg og oppdru?
31. Hva heter hovedstaden i Armenia?
32. Hvor mye er en ant?
33. Hva het Tolstoj, fylte fram til 1919?
34. Hvilken svensk forfatter skrev den lille sagte legenden ungdomsboken «Därifrån å Dömdom»?
35. Kan du nevne minst to av de tre som har nådd toppen på Etna?
37. Du husker kanskje «Ridar» som gjorde karer til bilten. Du og god hest du husker «Ridars» kalle navn?
38. Hvilket år debuterte John Carver på A-landlaget i fotball?
39. Hvem spilte fru Hirst i «Ul i Skinnakjort»? (1)
41. Hva kalles en harniss?
42. Hvilket fiske legger Vanylven kommune?
43. Kan du si fem ord for omstilling av en?
44. Hvor gammel er hvis du går inn på www.hs.no på ettermiddag?
45. Hvilke fornavn har nummering 17, med

Svarnøkkelen er her! Fra 08.06.2012 av Bjørn-Petter Finstad, Petter Holm

01. Hest 02. 100 03. 100 04. 100 05. 100 06. 100 07. 100 08. 100 09. 100 10. 100 11. 100 12. 100 13. 100 14. 100 15. 100 16. 100 17. 100 18. 100 19. 100 20. 100 21. 100 22. 100 23. 100 24. 100 25. 100 26. 100 27. 100 28. 100 29. 100 30. 100 31. 100 32. 100 33. 100 34. 100 35. 100 37. 100 38. 100 39. 100 41. 100 42. 100 43. 100 44. 100 45. 100

© Nordlys

Uegnet som politikk

Morgenbladet. Publisert på trykk 08.06.2012. Side: 4.

Uegnet som politikk Forskerens dom over norsk fiskefiletindustri er hard:

«Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise.» Det er Edgar Henriksen ved Norges fiskerihøgskole som sier dette. Han og medforskerne Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fastslår også at filetindustrien er uegnet som politisk virkemiddel til å opprettholde bosetting og sysselsetting langs kysten.

© Morgenbladet

4 MORGENBLADET 8.-14. juni 2012

SAMFUNN

Uegnet som politikk
Forskerens dom over norsk fiskefiletindustri er hard. «Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten. Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise.» Det er Edgar Henriksen ved Norges fiskerihøgskole som sier dette. Han og medforskerne Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fastslår også at filetindustrien er uegnet som politisk virkemiddel til å opprettholde bosetting og sysselsetting langs kysten.

Tips? Inspi? Respsa?
Send e-post: samfunn@morgenbladet.no

Ja til flere psykologer på trenerbenken
Førsteamanuensis Øyvind Kvalnes ved BI forteller oss hva vi ikke har å lære fra fotballen om ledelse. «Norske toppnære i fotball strever med å mestre helseelementene utfordringer innen ledelse. Et konkret eksempel er Vålerenga-trener Martin Andreassen ledersats overfor den nigerianske spilleren Fagor Oguide. Oguide kom til Vålerenga for to år siden, og har så langt dag vært det som fotballfolket gjerne kaller et levende frøspåk. På 30 kamper har han pådratt seg 15 gule kort. De mange frisparkene kommer både laget og ham selv. Andreassen har ikke klart å velde Oguide bort fra den brutale spillestilten. «Men det finnes hjelp, og det er Helseforskningen Leif Gunnar Smerud, utdannet psykolog. Laget hans greier seg bra. I tillegg greier og har til og med vunnet over Rosenborg. Konklusjon: «Faglig tingler på trenerbenken kompenenser for fraværet av stjernespillere ut på banen.»

Miraklene Nav ikke kan utrette

Hva om religion likevel gir noen svar?

FRANK RØSSVICK

Jeg har aldri hatt så mye som en snes av gudene. Likevel har jeg vært interessert i religion så lenge jeg kan huske. På en måte er dette selvsagt ingen motsetning: Religionspotensial for undertrykkte og utsløpne er et levende trill. Når jordiske ledere tenker sin autoritet fra en høyere makt som i prinsippet ikke kan berøves, finnes det knapt grenser for bruk og misbruk av makt, hverken i familien eller i verden.

På den annen side har jeg også vært fascinert av kraften som kan ligge i en personlig guddetale, en der imanen eller presten eller fiskeforfatteren i hoveden spiller en underordnet rolle. Jeg har truffet menn som var markomane og krimelle, som så «snøte Jesus», og som deretter fikk livet sitt på skinner, slik at de nå er familiefeder med jobb og sinness. Dette er en form for mirakel selv ikke Nav kan bevise: trolik blevis ikke nåt støten en gang fungerer.

Hør er det utvilk om Jesus lever eller om folk bare innbilder seg det, noeget er at troen kan gi mennesker styrke til å takle problemer i sine liv.

med sterke plager satt der. Det gjorde også en legemiddel-undersøkt som deltagende observant. Meland ha kvinnes helse: midlene hva som hadde vært betydningfull for hennes mestings- og funksjonene det halvmet året hun hadde konsulert fastlegen.

«Gud er blitt mer levende for meg», sa kvinnes, ikke fra hendene og fremst dem som en skål. «Ni hveler jeg i Guds hender på en trygges side. Jeg trodde jeg visste hva aksept betydde, men nå har jeg fått en grunnleggende forståelse av hva det betyr å akseptere. Jeg har endelig begynt å finne kilde til energi og livskraft i livet mitt. Ikke midlene meg. Han [Meland] har aldri pådratt meg noe som helst. Han har bare spurt meg.»

«Du vet jo at jeg ikke tror på en ekstern guddom i tilværelsen. Jeg pleier å kalle meg for kristen indians og slap-buddhist», skjøt Øyvind Meland inn.

«Du vet at heller ikke jeg tror på en liten Gud, svarte kvinnes.

Meland og Madsons artikkel er en kommentar til et moderne, men for langt klassisk tema. Legene i rike land rennes ned av folk som forlanger utredning, diagnostisering og behandling for selv det minste ubehag, eller mistanke om fremtidig sykdom. Dette fører til et enormt press på velferdstjenester: behovet for personell er ubegrenset, utgiftene til medisiner og teknologi skyer i været, sykforver er høyt og stadig flere yngre mennesker ender på uføret.

Temaet var opppe på et fiskekonferanse i Civita i første uke, og da handlet det om politikk. Hvordan byrte styringen? Forlaget fra Høyres tidligere stortingsrepresentant, brologen Inge Lønning, var å hablet anallt laget i Norge, og så sette et tak, for på den måten å lyve etterpaselen. Andre i panelet ville kate handt i forbyggingsprogrammer, fordi disse skaper usikkerhet og ofte falsk sykdom. Etter andre ville pasientengasjementet og legemiddelindustriens makt til livs.

Et annet perspektiv gis av idelstrikkeren Monica Wegling ved NTNU universitetet i Trondheim. I sin doktorarhandling fra i for, «Kulturmenneket byrde og sykdommens selvsigelse», tar hun utgangspunkt i Sigmund Freud's klassiske verk Liebhaget i kultoren fra 1910. Hilde psykoanalytiker har fostret moderne samfunn at mennesker undertrykker naturlige drifter, begjær og og tar seg sammen, samtidig som de stadig minnes sin autotom overmakt og knipsene skjøpelighet. Tilværelsen er forfølelig, mente Freud, og ubehaget måtte enten overvinnes eller dempes.

Tidligere kunne folk bruke religion tro som livsmedel midde, noe Freud også påpekte. Wegling mener at for eksempel praksisen med screening for brystkreft har noe av den samme funksjonen i moderne, sekulariserte samfunn. Folks ubehag lindres av å få utredning og behandling selv om de egentlig er friske.

I stedet for å gjøre leste til den nye religionen foreslår Meland og Madson å gi religionen en rennesans, akseptere den som et potensielt nyttig element i moderne, verdiløse liv – inkludert på legkontoret. For selv om leg og psykologer (samt kosmetiske kirurger og personlige trenere) kan hjelpe med noe av det prestene hjalp tidligere generasjoner med, finnes det grenser. Forfatterne viser til kulturkritikeren Philip Brieff som i 1970 skrev at den moderne helsebrøder ikke lenger har makten til å transformere mennesket, kun til å informere det om dens valg. «Mennesket står tilbake enesomt og selvsoppatt», konstaterte Meland og Madson.

De to søker en mellomting mellom «den sekulære humanismens grenseløse kunnens og overtro på vitenskapelige løsninger» som den pervertet yferlig, og «kristendommens mangelfulle-ensom for det jordiske» som den andre. Nyrreligamitet, som ikke diskuteres eksplisitt av Meland og Madson, er en

Retriever
 Side 61 av 101

Krisen som ikke tar slutt

Kyst.no. Publisert på nett 06.06.2012 08:25.

- Norsk filetindustri bygger på for høye forventninger om suksess og velstand langs kysten.

Det er det ikke grunnlag for, og derfor går industrien fra krise til krise, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima

Til tross for rekordfangster i fiskeflåten er det ingen utsikter til bedre tider for fiskeindustrien på land.

- Filetindustrien står i et konstant spenningsforhold der det forventes at industrien skal holde oppe bosettingen langs kysten, samtidig som de skal være konkurransedyktige aktører i et globalisert fiskevaremarked. Etter vår mening er ikke filetindustrien egnet som politisk virkemiddel, sier Henriksen i en pressemelding.

Sammen med forskerkolleger har han studert utviklingen i norsk fiskeindustri fra etterkrigstiden til i dag.

Samfunnsansvar

Etter krigen hersket bred politisk enighet om en strategi for modernisering og industrialisering av Nord-Norge generelt, og Finnmark spesielt. Dermed satset man stortilt på filetindustri, som ble bygd opp med sterk offentlig støtte.

- Dette prosjektet bidro til å etablere en slags samfunnskontrakt der det offentlige, med filetindustrien og tilhørende trålere, ble stående som garantist for sysselsetting og bosetting i distriktene, forteller Henriksen.

Nedgangstider

Optimismen fra etterkrigstiden står i sterk kontrast til den vanskelige situasjonen de siste tiårene. På førti år er antall norske filetbedrifter redusert fra 100 til 10. Dette skyldes en rekke faktorer, både konkurranse i markedene, bortfall av subsidier, endringer i leveringsplikten for trålerne, globalisering og høye kostnader.

Selv om rammebetingelsene er helt andre nå enn

ved starten, er ikke forventningene om filetindustrien som samfunnsbærende sektor forandret. Det hersker fortsatt en oppfatning om at fiskeindustrien skal sørge for sysselsetting og bosetting langs kysten, mens kravene til effektivitet og konkurransekraft i internasjonale markeder blir stadig sterkere.

- Det er aviket mellom forventninger og realiteter som gjør at krisen i filetindustrien blir permanent, mener forskerne.

Edgar Henriksen har sammen med Bjørn-Petter Finstad og Petter Holm fra Norges fiskerihøgskole

skrevet en artikkel til neste nummer av Økonomisk fiskeriforskning med tittelen Fra krise til krise forventninger og svik i norsk fiskerinæring. Artikkelen kan du laste ned via lenken til høyre.

Forskningen finansieres av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF).

06.06.12 kl 07:36

© Kyst.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/odPd8b8h>

- Filétindustrien vil fortsette å dø ut

NRK Troms og Finnmark. Publisert på nett 05.06.2012 12:05.
 , harald stavseth.

Gammel storhet for fall: Etter flere tiår med stortilt produksjon, er nedgang nå trenden i fiskeindustrien. Foto: Thor Werner Thrane/NRK
 Nedgangen ser ikke ut til å flate ut, ifølge forsker.

Den langsomme forvitningsprosessen vi ser nå, kommer til å fortsette, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Han er sikker på at den norske fiskeindustrien nå nærmest ligger på sotteseng.

Slutten på en era

I over 50 år har man ment at stortilt produksjon av torskefilet skal sørge for vekst og velstand langs kysten, spesielt her i Nord-Norge.

Flere hundre milliarder skattekroner har blitt sprøytet inn i næringen, helt frem til for 10 år siden, da det ble forbudt. Men også andre land gjorde det samme, og markedet ble mettet på torsk.

Så lenge du kunne subsidiere denne industrien over Hovedavtalen, så gikk det for så vidt greit. Men også da hadde man problemer, sier Henriksen.

Taper terren

Lokale, regionale og nasjonale politikere har generasjon etter generasjon bygd opp forventninger om at velstand og lykke langs kysten skulle bygges på en stor og sterk filetindustri.

Den er etablert med så mye politisk prestisje at den har en slags samfunnskontrakt.

Det vi mener er viktig å ta opp til debatt, er hvor godt egnet filétindustrier er som et politisk virkemiddel. Vi er sterkt i tvil om den er det, sier Henriksen.

© NRK Troms og Finnmark

Se webartikkelen på <http://ret.nu/VvjaNjeC>

Kvaliteten på fisk synker

Finnmarken. Publisert på trykk 25.05.2012. Seksjon: General. Side: 6. Del: 2.

Statlig kontroll kan være nødvendig for å sikre at Norge produserer fisk av høy kvalitet. Dette ble luftet på årsmøtet i Norges Kystfiskarlag.

Forsker Edgar Henriksen fra Nofima sa på møtet at det gjennomsnittlige kvalitetsnivået på fanget fisk er på vei ned. Mens krokfanget fisk gir best kvalitet, og garn og snurrevad gir dårligere kvalitet, er det likevel garn og snurrevadfangstene som øker.

© Finnmarken

6 Fredag 25. mai 2012 FINNMARKEN NÆRSJUNGLIV

Tjente godt på mer vind
 Det er penger å tjene på vindkraft. Finnmark Rensværselskap, som samarbeider med Finnmark Kraft om utbygging av vindkraft i Finnmark, fikk et godt resultat i gårns årlige kvartalsrapport på 87 millioner kroner var mer enn dobbelt så høyt som året før. Mer vind, et utslagsløst utvalg på investeringer. Finnmark Rensværselskap har fire vindparker i Skotland og to i Sverige.

Nilsen velger bort Hasvik
 Rensværselskapet har kommet til å bli et godt sted å jobbe for Norge. Nilsen har gått ut og søkt etter nye arbeidstakere til Hasvik, men etter 12 år i et styre som Trondheimsregionen, kan det bli en utstilling i borte seg fra Hasvik. Samtidig har og flere mange venner og kjente på Sunnamø, og Alkand er en by som passer oss godt, sier Nilsen til Fiskeribladet/Finmarken.

Kvaliteten på fisk synker
 Statlig kontroll kan være nødvendig for å sikre at Norge produserer fisk av høy kvalitet. Dette ble luftet på årsmøtet i Norges Kystfiskarlag. Forsker Edgar Henriksen fra Nofima sa på møtet at det gjennomsnittlige kvalitetsnivået på fanget fisk er på vei ned. Mens krokfanget fisk gir best kvalitet, og garn og snurrevad gir dårligere kvalitet, er det likevel garn og snurrevadfangstene som øker.

NYBILSALGET 2011
Brukte 1,2 milliarder

Finmarkningene spenderer mer enn 1,2 milliarder kroner på bilkjøp og verkstedtjenester i 2011. Det viser Finnmarkens næringslivs gjennomgang av forhandlernes regnskapsstall. Vilger Madsen

De største bilkjøperne gikk til kjøp av ny bil. Folk bruker i Finnmark skillett på 124 nye personbiler og 20 nye varebiler i løpet av 2011. I fev var de enda mer populære. Da ble det registrert 133 nye personbiler og 446 nye varebiler.

Men bilhandlert er ikke den mest lukrative bransjen man kan være på. Det samlede overskuddet for handlere og verkstedsbedrifter ble mer enn doblet i prosent av omsetningen. Ni av 30 handlere avsluttet 2011 med underskudd for året.

Vokser i Alta
 Markedsandelen kan dessuten flytte seg fort. Alta Motorsenter som i 2010 var forsvunnet etter handlere, har nå tatt seg opp til andreplass i 2011. Selskapets driftsinntekter vokste med hele 55 millioner kroner fra 2010 til 2011. De ender i år på 135 millioner kroner.

Alta Motorsenter gjorde Kia til det mest solgte bilmerket i Alta i 2011, men det var ikke hovedårsaken til den sterke omsetningen. Et nytt signert av Mercedes-Benz og Peugeot bidro mest.

Kia til sørflykt
 Vi har jobbet med Kia i 16 år og er godt fornøyd med salget også til langt i år. Med Peugeot og Mercedes-Benz i tillegg, har vi et bredt og godt utvalg, sier daglig leder Ole Steinar Østoyen i Alta Motorsenter. Selskapet har investert 20 millioner kroner i nytt verksted for å kunne yte service til den voksende kundekretsen.

Kia, som importører av Bertel O. Steen, ble nemlig å bli kjøpt i Finnmark i løpet av kort tid. Selskapet i Alta har fire importører til å selte en forhandler i sørflykt.

Fra minneste til pluss
 Bertel O. Steen som også er importør av Peugeot og Mercedes-Benz, har all grunn til å være tilfreds med utviklingen i Finnmark.

Merkeforhandleren Star Antoon i Hammerfest vurderte resultat fra mai som et pluss i 2011.

Vi har hatt markeder med oss, sier daglig leder Frank Erikson. Erikson har jobbet med Star Antoon siden 2006 og har alltid både synkende salg og negativ regnskapstall. På fire år har de fått innkommet dobbelt.

Foto: Vilger Madsen

Møter kystfiskerne

Lofotposten. Publisert på nett 18.04.2012 17:06.

Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen vil være tilstede under landsmøtet til Norges Kystfiskerlag.

Lisbeth Berg-Hansen Foto: Knut Johansen
Mandag var fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen en av fire ministre som var i Svolve i forbindelse med konferansen `Framtid i Nord`. I mai kommer hun tilbake til Svolve. -Det er i forbindelse med landsmøtet til Norges Kystfiskerlag som holdes i Svolve 3. og 4. mai at fiskeriministeren kommer, skriver Norges Kystfiskerlag på sine hjemmesider.

På landsmøtet står blant annet reguleringer og flåtestruktur på programmet og fiskeriministeren skal ha en innledning om temaet. Forsker Edgar Henriksen fra Nofima skal også holde et innledningsforedrag over samme tema.

Advokat Knut Pedersen vil informere om erstatningsoppgjør for fiskere ved yrkesskade. Statsviter Bente Åsjord skal holde et foredrag om `Kampen om havarealene`.

© Lofotposten

Se webartikkelen på <http://ret.nu/o7oQvRcx>

The screenshot shows a news article on the Lofotposten website. At the top, there are several promotional banners: 'Friskhuset Svolve og Leknes trenger 15 personer til en uformell versjon av slankekrigen', 'SLANKE krigen', and 'Kjøp 117 for 100'. Below the banners is a navigation menu with categories like 'Frisshuset', 'Kystposten', 'Nyheter', 'Sport', 'Fiske', 'Sjått', 'Helse', 'Reiser', 'Eiendom', 'Eiendom', 'Eiendom', 'Helse', 'Sport', 'Fiske', 'Sjått', 'Helse', 'Reiser', 'Eiendom', 'Eiendom', 'Eiendom'. The main image shows Minister Lisbeth Berg-Hansen wearing a red scarf and glasses, standing in front of a building at night. Below the image is the headline 'Møter kystfiskerne' and a sub-headline 'Fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen vil være tilstede under landsmøtet til Norges Kystfiskerlag.' The article text is partially visible, starting with 'Mandag var fiskeriminister Lisbeth Berg-Hansen en av fire ministre som var i Svolve i forbindelse med konferansen `Framtid i Nord`.' To the right of the article, there are several smaller advertisements and news snippets, including 'Skal vi betale dine kredittkort og smålån?', 'Slipper nå å betale', 'Bortviste løve', 'Mediahuset Novas', 'Ordfører-tja til Gimsøy', and 'Fritidsbåt med problemer'.

Baner vei for norske reker

Troms Folkeblad. Publisert på nett 08.04.2012 09:22.
Vidar Bjørkli.

Klikk for større bilde Disse rekene kan gi Midt-Troms to store rekeprodusenter innpass i flere viktige markeder. Årsaken er at rekene er fisket i Barentshavet.

Det norske rekefisket i dette havområdet er nå MSC-sertifisert, det vil si at fisket og bestanden er garantert å være bærekraftig.

For Stella Polaris i Kårvikhamn og Coldwater Prawns i Senjahopen, som er Norges største produsenter av kaldtvannsreker fra Barentshavet, innebærer dette at de kan utstyre produktene sine med et miljømerke og bruke MSC-sertifiseringen for det den er verdt i markedsføringa og salget.

Flere supermarkedkjeder, spesielt i Tyskland, krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC.

Forsker Edgar Henriksen i Nofima har deltatt i gruppa som har arbeidet med å sertifisere rekefisket. Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstillt kravene til Marine Stewardship Council (MSC).

- Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset, sier Henriksen, ifølge Nofimas egen nettside.

Det er Det norske Veritas som har foretatt sertifiseringen på vegne av Norges Sjømatråd.

Rekeproduksjon. Her fra Coldwater Prawns fabrikk i Senjahopen. Foto: Vidar Bjørkli

© Troms Folkeblad

Se webartikkelen på <http://ret.nu/c63MHZkA>

The screenshot shows the homepage of the Troms Folkeblad website. At the top, there is a banner for 'Skal du ut og reise?' with a contact link for customer centers. Below this is the website's navigation bar, including the logo 'Folkebladet.no' and various service buttons like 'KALGUIDEN' and 'Lesertorget'. The main headline is 'Baner vei for norske reker', accompanied by a large photo of a worker in a factory setting. To the right of the main article is a sidebar with several smaller news items, each with a thumbnail image and a brief headline, such as 'Kritisk skadd i trafikkuylke ved Ullevål', 'Pakistans president besøker India', and 'Vestlige land med nye krav til Iran'. At the bottom of the page, there are more news snippets, including 'Godværet kommer, men vær obs på skredfare' and 'Det store avismysteriet'.

Reker fra nord kan innta europa

VG R. Publisert på trykk 07.04.2012. Side: 8-9.
Del: VG.

Norske reker fra Barentshavet kan være i ferd med å innta europeiske matbord. Det kan bli sluttresultatet etter at det norske rekefisket i Barentshavet nå er blitt sertifisert som bærekraftige.

- Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima. Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstillende kravene til Marine Stewardship Council (MSC). MSC har så langt etablert seg som det viktigste merket for fiskeindustrien. Flere supermarkedkjeder, spesielt i Tyskland, krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC, skriver Forskning.no.

Bildetekst: Foto: TERJE BRINGEDAL

© VG

Norsk rekefiske er bærekraftig

Forskning.no. Publisert på nett 28.03.2012 05:12.

Det norske rekefisket i Barentshavet er nå sertifisert som bærekraftig. Sertifiseringen kan gi norske reker innpass i flere viktige markeder.

Wilhelm Andreas Solheim
Kommunikasjonsrådgiver

Onsdag 28. mars 2012 I samarbeid med Nofima

Sertifiseringen kan gi norske reker innpass i flere viktige markeder. (Foto: Frank Gregersen/Nofima)

Det er Det norske Veritas som har foretatt sertifiseringen på oppdrag av Norges sjømatråd.

Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset, sier forsker Edgar Henriksen i Nofima.

Han har deltatt i gruppen som har arbeidet med å sertifisere rekefisket.

Rekefisket fikk tre vilkår for sertifiseringen. Blant annet at fangstkontrollregelen blir bedre. Det vil si at myndighetene sørger for at det finnes klare prosedyrer på hvilke tiltak som må settes i verk om bestanden minker vesentlig, sier Henriksen.

Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstillende kravene til Marine Stewardship Council.

Bærekraft og miljø

Arktiske reker. (Foto: Frank Gregersen/Nofima)
Marine Stewardship Council (MSC) er et sertifiseringsorgan som har utviklet en miljøstandard for bærekraftige fiskerier.

Organisasjonen har laget et miljømerke som produsentene kan bruke på produktene sine når de er sertifisert.

Merkene garanterer for at sjømaten er produsert på en bærekraftig måte og at fisken kommer fra bærekraftige bestander.

Strengt supermarkedkjeder

The screenshot shows the 'forskning.no' website interface. At the top, there's a banner for 'MEST ETTERSPURT - SØK NÅ!' from the University of Environmental and Biotechnology. The main article is titled 'Norsk rekefiske er bærekraftig' and features a photo of a large pile of fresh shrimp. The article text discusses the MSC certification of Norwegian shrimp fishing in the Barents Sea, mentioning researcher Edgar Henriksen and the Marine Stewardship Council. The page layout includes a search bar, navigation tabs, and various sidebars with related content and advertisements like 'HERBALIFE' and 'slank'. At the bottom, there's a contact form for 'Leaserelementer' and a footer with site information.

MSC har så langt etablert seg som det viktigste merket for fiskeindustrien. Årsaken er at merket har oppnådd sosial aksept og legitimitet blant mange industrielle kunder, og flere supermarkedkjeder krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC. Spesielt er det slik i Tyskland.

Norske selskaper som selger sjømat til Europa må forholde seg til et hav av forskjellige miljømerker og krav. Et forskning-sprosjekt viser at det er store forskjeller mellom landene som

importerer norsk sjømat, når det gjelder bruk av miljømerker og hvilke kriterier som er viktigst.

Begrepet bærekraft står sentralt, men mange legger flere perspektiver i begrepet enn vi er vant med, sier forskningssjef Frode Nilssen i Nofima.

© Forskning.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/w7zpnrqr>

Rekefisket MSC-sertifisert

Kyst.no. Publisert på nett 23.03.2012 07:06.

Det norske rekefisket i Barentshavet er nå MSC-sertifisert som bærekraftig. Sertifiseringen kan gi norske reker innpass i flere viktige markeder.

Forsker Edgar Henriksen i Nofima har deltatt i gruppen som har arbeidet med å sertifisere rekefisket. Hans oppgave har vært å undersøke om det norske forvaltningsregimet av rekefisket tilfredsstiller kravene til Marine Stewardship Council.

- Konklusjonen er at rekebestanden i kalde farvann er i utmerket form, at utnyttelsesgraden er moderat til lav og at virkningene av dette fisket på andre arter og økosystemet i Barentshavet er begrenset. Rekefisket fikk tre vilkår for sertifiseringen. Blant annet at fangstkontrollregelen blir bedre. Det vil si at myndighetene sørger for at det finnes klare prosedyrer på hvilke tiltak som må settes i verk om bestanden minker vesentlig, sier Henriksen i en pressemelding fra Nofima.

Bærekraft og miljø Marine Stewardship Council (MSC) er et sertifiseringsorgan som har utviklet en miljøstandard for bærekraftige fiskerier. Organisasjonen har laget et miljømerke som produsentene kan bruke på produktene sine når de er sertifisert.

Merkene garanterer for at sjømaten er produsert på en bærekraftig måte og at fisken kommer fra bærekraftige bestander.

MSC har så langt etablert seg som det viktigste merket for fiskeindustrien. Årsaken er at merket har oppnådd sosial aksept og legitimitet blant mange industrielle kunder, og flere supermarkedkjeder krever at sjømaten de kjøper skal være godkjent av MSC. Spesielt i Tyskland. - Norske selskaper som selger sjømat til Europa, må forholde seg til et hav av forskjellige miljømerker og krav. Et forskning-sprosjekt viser at det er store forskjeller mellom landene som importerer norsk sjømat, når det gjelder bruk av miljømerker og hvilke kriterier som er viktigst. Begrepet bærekraft står sentralt, men mange

legger flere perspektiver i begrepet enn vi er vant med, sier forskningssjef Frode Nilssen i Nofima.

Nofima gjennomfører flere store forskningsprosjekter for å kartlegge betydningen av slike miljømerker, både når det gjelder profesjonelle innkjøpere i for eksempel

supermarkeder, og hvordan kundene i butikkene stiller seg til dem.

Det er Det norske Veritas som har foretatt sertifiseringen på oppdrag av Norges sjømatråd.

23.03.12 kl 07:00

© Kyst.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/jSStn8J>

For lite flink til å premiere fisk

Lofotposten. Publisert på trykk 07.03.2012.

Magnar Johansen. - magnar.johansen@lofotposten.no. Seksjon: Hav & havn.

Side: 6.

- Vi er for lite flink til å premiere god og straffe dårlig kvalitet, mener fiskekjøper Helge Haug.

Prioriteres kvantitet framfor kvalitet Er fiskekjøperne så redd for å miste leveranser at de ikke tør å straffe dårlig kvalitet med lavere pris?

En ny rapport fra forskningsinstituttet Nofima i Tromsø svarer langt på vei ja. Undersøkelsene har sett på sammenheng mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet. Funnene tyder på at kvaliteten blir dårligere:

Garn, snurrevad og not (for sei) er de redskapstypene som gir dårligst kvalitet, og har størst spredning i kvaliteten. Samtidig øker disse sine andeler av kystflåtens landinger.

Krokfanget fisk gir best kvalitet og minst variasjon i kvaliteten, men reduserer sine andeler av landinger i kystflåten.

Rapporten trekker fram muligheten fiskekjøperne har til å bruke prismekanismene til å fremme god kvalitet. En mulighet kjøperne i liten grad bruker.

- Også fiskere vi har snakket med er frustrert over at kvalitet knapt premieres. Og når fisk av ymse kvalitet «brytes» på land til samme pris, forsvinner motivasjonen til å levere kvalitet, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

- Vi er ikke flink i det hele tatt til å premiere god og straffe dårlig kvalitet. Det handler nok om at vi fiskekjøperne er redd for å miste båter, sier Helge Haug ved Nic. Haug AS på Ballstad.

Men han mener bildet bør nyanseres i forhold til leveranser.

- Min erfaring er at kvalitet ikke bare handler om størrelse på båtene. Vi har store båter som leverer mye fisk av god kvalitet, sier Haug.

Fiskekjøper John Berg ved L. Berg Sønner i Svolvær følger opp:

Hav & havn
SEND NNN TIPS OG BØRBRAG TIL: red@lofotposten.no TELEFON: 760 67 800

Råfisklaget møter fiskerne
Fire representanter fra Råfisklaget møter med fiskerne og det gjøres også i år. Fiskerne i vinter har representanter fra Norges Råfisklag møte med fiskerne i Vestreisen, Rumborg og i Svolvær. Onsdag 13. februar er det fiskerne på Røst som...

For lite flink til å premiere fisk

- Vi er for lite flink til å premiere god og straffe dårlig kvalitet, mener fiskekjøper Helge Haug.

Magnar Johansen
magnar.johansen@lofotposten.no

landinger i kystflåten. Rapporten trekker fram muligheten fiskekjøperne har til å bruke prismekanismene til å fremme god kvalitet. En mulighet kjøperne i liten grad bruker.

— Også fiskere vi har snakket med er frustrert over at kvalitet knapt premieres. Og når fisk av ymse kvalitet «brytes» på land til samme pris, forsvinner motivasjonen til å levere kvalitet, sier forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

— Vi er ikke flink i det hele tatt til å premiere god og straffe dårlig kvalitet. Det handler nok om at vi fiskekjøperne er redd for å miste båter, sier Helge Haug ved Nic. Haug AS på Ballstad.

Men han mener bildet bør nyanseres i forhold til leveranser.

— Min erfaring er at kvalitet ikke bare handler om størrelse på båtene. Vi har store båter som leverer mye fisk av god kvalitet, sier Haug.

Fiskekjøper John Berg ved L. Berg Sønner i Svolvær følger opp:

— Fiskekjøperne i Lofoten har verdensrekord i å bruke overpriset, usøstet kvalitet. Når det gjelder kvalitet på fisk, handler det i stor grad om mentaliteten i styrehuset, ikke størrelsen på båten, mener Berg.

— Der spørsmål er om landingsrapporten. At det ikke foregår diskusjoner på et av generelt diskuteres om et fiskerit er et verdikjøp gjennom hele verdikjeden.

De som kjøper tør, «alt og først fisk» har en verdikjøp kvalitet. Et den mindre bra oppnå i lavere pris. Kvalitet handler seg, sier Berg og Haug som er medlemmer i Fiskekjøperne Forening.

— Det vi ser er at kvalitet har betydning, men vi ser ikke hva som betyr seg, den har for verdikjøpet. Det skal vi forske mer på. Det vi ser i markedet er at fisk og skilting fra Island oppnå høyere pris enn norsk, sier Edgar Henriksen.

- Har kjøperne og selgerne å være og være kvalitet?

— Svaret må bli ja. Men det er selvsagt nyanser. Men større kystfiskebåter med kverner på tank, rask motor og sei, tar ofte tørsket vett på tank. Derfor det fort kvantitet og ikke kvalitet, mener fiskekjøperne som er fra Hømsingen.

I rapporten trekkes flere tilfelle fram som mulig for å fremme kvalitet. Blant annet begrensning på maskinvalg, og reguleringer som favoriserer line og jukse. Og begrensning fangststørrelse og fra tekniske hjelpemidler fangstene har til en kvalitetsmessig god håndtering av fangsten.

Først må slike grep kunne gjennomføres. Blant annet, og fangststørrelse blir for høy i forhold til gressene. Da må vi vite om kvalitet premieres i markedet. Vi håper rapporten stimulerer til debatt i meningen, sier Henriksen.

FAKTA

■ Nofima i Tromsø er Europas største institutt for arbeidsforhold innen fiskeri, akvakultur og mat.

■ Fiskekjøperne Forening mener rapporten behøver at studier og avvikelløst har før til dårligere kvalitet på fisket.

■ Foreningene for fiskeri- og gressminder Lofoten-Berg-Haugen se kontaktopplisten i sammenheng med fiskekjøperne som leverer.

34,5 kilo stoppet vekk på. Det var størrelsen på fiskekjøperne som kjøper på 34 kilo som kjøper 24 kilo og 24 kilo som kjøper 14 kilo og 14 kilo som kjøper 4 kilo.

34,5 kilo stoppet vekk på. Det var størrelsen på fiskekjøperne som kjøper på 34 kilo som kjøper 24 kilo og 24 kilo som kjøper 14 kilo og 14 kilo som kjøper 4 kilo.

- Fiskekjøperne i Lofoten har verdensrekord i å betale overpris, uansett kvalitet. Når det gjelder kvalitet på fisk, handler det i stor grad om mentaliteten i styrehuset, ikke størrelsen på båten, mener Berg.

De er spørrende til en konklusjon i rapporten: At det ikke foreligger dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden.

- De som kjøper tørr-, salt og fersk fisk hos oss vurderer kvaliteten. Er den mindre bra oppnår vi lavere pris. Kvalitet betaler seg, sier Berg og Haug som er medlemmer i Fiskekjøpernes Forening.

- Det vi vet er at kvalitet har betydning, men vi vet ikke hvor stor betydning den har for verdiskapningen. Det skal vi forske mer på. Det vi ser i markedet er at fersk fisk og saltfisk fra Island oppnår høyere pris enn norsk, sier Edgar Henriksen.

- Har kjøp og salg av kvoter og færre og større båter ført til dårligere kvalitet?

- Svaret må bli tja. Men det er selvsagt nyanser. Men større kystfiskebåter med kvoter på torsk, sild, makrell og sei, tar ofte torskekvoten på kort tid. Da blir det fort kvantum og ikke kvalitet, mener forskeren som er fra Henningsvær.

I rapporten trekkes flere tiltak fram som mulig for å fremme kvalitet. Blant annet begrensning på redskapsvalg, og reguleringen som favoriserer line og juksa. Og begrense fangststørrelse ut fra tekniske hjelpemidler fartøyene har til en

kvalitetsmessig god håndtering av fangsten.

- Først må slike grep konsekvensutredes. Blant annet om fangstkostnadene blir for høy i forhold til gevinsten. Da må vi vite om kvalitet premieres i markedet. Vi håper at rapporten stimulerer til debatt i næringen, sier Henriksen.

FAKTA

Nofima i Tromsø er Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat.

Fiskekjøpernes Forening mener rapporten bekrefter at struktureringen av fiskeflåten har ført til dårligere kvalitet på råstoffet.

Foreningen ber fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen se konklusjonene i sammenheng med fiskeripolitikken som føres.

34,5 kilo stoppet vekta på. Det var snurrevadbåten «Baasgrunn» fra Napp som fikk den utenfor Vesterålen.

Bildetekst: Juksafangst leveres ved Ramberg Fisk. En ny rapport viser til at fiskekjøperne er for lite flink til å premiere fisk av god kvalitet. |Sverre og Anna med kaffetorsken på 34 kilo som skipper Hallvard Bendiksen og resten av mannskapet på «Reinefangst» fikk ved Røst. |Kjell-Terje Einarsen med kaffetorsken på 32 kilo som han og resten av mannskapet på garnbåten «Ny-Trofast» fikk poå Yttersia. |William Nygård med kaffetorsken på 34 kilo som han og resten av mannskapet på «Jenegga» fikk utenfor Vesterålen.

© Lofotposten

Juksafiskerne best på kvalitet

Finnmarken. Publisert på trykk 24.02.2012. Seksjon: General. Side: 9.

Krokfanget fisk fra små fartøy både holder høyeste kvalitet og varierer minst i kvalitet, men likevel reduseres disse fangstene, skriver Nofima på sin hjemmeside.

Forsker Edgar Henriksen har sett nærmere på redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet. Han har gjort funn som tyder på at kvaliteten på fisken har blitt dårligere og at det kan skyldes struktureringen av fiskeflåten.

© Finnmarken

Finmarken
Publisert 24. februar 2012 9

debatt

Vilkommen med til møting! Skriv kort, og maks 3000 tegn. Redaksjonen må ha fullt navn, adresse og telefonnummer, også hvis du skriver under signatur. Betreng kan bli forkortet. Epost: debatt@finnmarken.no

I forfatteren

Hva skal du gjøre i helga?

Sats på mudring og flytebrygger i Berlevåg fiskerihavn

Utlagging av havna i Berlevåg til å høyeste provint, og mudring av andre havn må kunne løst, skriver utredningen.

De har, serviceutvalg og lagingsplaner skal på opp av prosjekteringsplan. Forbedringer av flytebrygger med prioriteres høyt. Uansett langtid arbeid med havne- og landingskai må vi få på plass flytebrygger slik at mindre båter får en god plass å ligge, og det samtidig frigjør kapasitet for de tre anner. Samtidig med opparbeidning og utbygging av havna må det satses på rekortering til fisket. Prosjektet med Utlagshavn til Berlevåg er utstyrt og ber komme på plass så vi kan ha mange ungdommer som fiskere neste sommer. I august i fjor var representanter fra administrasjon og politikere på studietur til Andøy for å beseke det nye havnet. Vi fikk mange gode ideer som vi har tatt med oss videre. I november hadde Berlevåg, i regi av kommunestyret og utviklingsutvalget, mobiliseringsmøte hvor fremst var havne- og utbygging. Det var flere lokale fiskere og politikere til stede. Vi diskuterte vi-

sjøer rundt om i havn og engasjement var stort. Det blir flere folkemøter i nær fremtid hvor vi skal diskutere videre med innbyggerne i Berlevåg.

Berlevåg Arbeidsparti ønsker å sette akutt fokus på utbyggingen slik i utbygging- og handlingsplanen gjennomføres. Et av de viktigste vi setter høyest er å sikre mudring av andre havn med oppstart senest 2014. Vi har ikke råd til å bli nedprioritert nok en gang. Vi mener at bedretten, de skilte og utvalgte blatt fiskere og kvaliteter. Berlevågsmøtet vil bli mer høringskrav. Gjennom ved at det simulert er til å bli utbygget og utbyggingen vil bli i havna, vil på ikke realiseres i form av flere arbeidsplasser, ikke muligheter og berlevåginger. Det vil komme hele Finnmark til gode.

Joan M. Laska Hansen, nestleder, Berlevåg Arbeidsparti

Fagskolen i Kirkenes – utsatt eller skadeskutt?

I august har det pågått et arbeid for å etablere Fagskolen i Kirkenes innenfor utbyggingen. Fagskolen er en viktig teknisk utdanningsinstitusjon som bygger på fagbrev eller lang praksis, det er derfor en betydelig arbeid for å etablere fagskolen. I utbyggingen, vesentlig, regulerings- og utbyggingen og lokale. Prosjektet har blitt drevet som et samarbeid mellom Kirkenes videregående skole, (regionale) skole, Opplysningsvesenetsvesen i fylket, Opplysningsvesenetsvesen i fylket, Næringsmiddelkontroll og kontroll i Sør-Varanger. Fagskolen skal gjennomføres av Næringsmiddelkontroll og kontroll i utbygging (NOKUT). Skolen får i god-

gjennomføring utdannelse. Skolen kan tidligere bli etablert enn til neste år, som er 15. september. Dermed får man et halvt års forsinkelse. NOKUT har fire til seks måneders behandlingstid slik at en god planing av skolen kan tidligere bli klar i desember i år.

Mellom til Fagskolen berlegges overarbeidsplaner, men fylket må diskutere om i 1,1 million for å finansiere skolen første driftår, senere vil det neste dekket av utstyret. Det blir oppnevnt å eie om det kommer med på Fagshøgskolen for 2013.

Det foreslås som utledningsatt Fagshøgskolen vil bli utstyrt så lenge og man kan vil berde fullt på at det skal bli manglende på informasjon og samarbeid. Det kan være

fagshøgskole i utbygging og Finnmark fylkeskommune har gått bort i finansiering som å utsette på utbyggingen. Her fylkesrådet allerede gjort at en utbygging i utbygging i 2011 vedtok å utsette utbyggingen av utbygging i Kirkenes og Fagskolen for utbygging i utbygging.

Man kan fortsatt legge at Fagskolen i Kirkenes blir utstyrt, men det er ikke byr ut utbyggingen i utbygging. Det er ikke klare å gjøre endre utbygging og utbygging som ikke kostar en krone.

Erik Hamrud, Daglig leder i utbygging, Opplysningsvesenetsvesen i Sør-Varanger

Arne Tømtevik, Daglig leder i Kirkenes Næringsutvalg

ANNE-KRISTINE HÅGENSEN OLSØEN
Kommunestyremedlem
– Jeg skal i utbyggingen med utbygging på utbygging i utbygging i utbygging. Det blir utbygging i utbygging i utbygging. Jeg skal i utbygging i utbygging i utbygging.

NETTE LOPREIN (45)
Leder i utbyggingen
– Jeg skal i utbyggingen med utbygging på utbygging i utbygging. Det blir utbygging i utbygging i utbygging. Jeg skal i utbygging i utbygging i utbygging.

LINDA GÅRVI (25)
Fylkesrådmann
– Jeg skal i utbyggingen med utbygging på utbygging i utbygging. Det blir utbygging i utbygging i utbygging. Jeg skal i utbygging i utbygging i utbygging.

AGGER SVANE DANIELOFF (14)
Fisker
– Jeg skal i utbyggingen med utbygging på utbygging i utbygging. Det blir utbygging i utbygging i utbygging. Jeg skal i utbygging i utbygging i utbygging.

Dårligere kvalitet på norsk fisk

NRK Nordland. Publisert på nett 05.02.2012 18:11.

MISTER SITT GODE RYKTE: I følge en fersk forskningsrapport fra Nofima går det nedover med kvaliteten for norsk fisk. Her fra det tradisjonsrike Lofotfisket utenfor Røst.

Foto: Berit Roald/Scanpix

En av Norges viktigste eksportartikler kan få et dårlig rykte. Tidspress og moderne fangstmetoder får skylda. Fakta - Lofotfisket

Foto: Børretzen, Sverre A. Foto: Sverre A. Børretzen / Aktuell / SCANPIX/SCANPIX

Lofotfisket er det viktigste sesongfisket etter torsk i Norge.

Lofotfisket starter normalt i slutten av januar og varer et stykke ut i april.

I denne perioden kommer torsk inn fra Barentshavet for å gyte.

De viktigste gytefeltene ligger på nordsiden av Vestfjorden, fra Lødingen til Røst.

Inntil 1940 var lofotfisket hovedinntektskilden for et flertall av fiskerne i Nord-Norge.

Fangstene varierer. Ved årtusenskiftet ble det tatt 30.000 tonn torsk. I 1947 var fangsten rekordhøy med 146.000 tonn.

Skrei er en torsk, men i motsetning til den stasjonære kysttorken, er skreien en vandrer. Når den er gytemoden i november/desember, legger den i vei fra sine beiteområder i Barentshavet, mot Lofoten, hvor den gyter i løpet av februar - april. Yngelen driver tilbake til det arktiske havet hvor den vokser opp, og når skreien er 3-4 år gammel, drar den til Norskekysten, som foreldrene i sin tid gjorde.

Skrei kan bli opptil 20 år gammel, innpå 2 meter lang, og veie inntil 55 kilo.

Lofottorsket er i full gang og fiskerne legger ut på havet i håp om storfangst. Men tidspress og nye

The screenshot shows the NRK website interface. The main article title is "Dårligere kvalitet på norsk fisk". Below the title is a large image of a fishing boat. The article text is partially visible, starting with "Lofotfisket er i full gang og fiskerne legger ut på havet i håp om storfangst. Men tidspress og nye fangstmetoder får skylda for at kvaliteten på norsk fisk går nedover." There are several sub-headers and smaller images on the right side of the page, including "Hvordan fangstmetoder gir dårligere kvalitet", "Hvordan fangstmetoder gir dårligere kvalitet", "Hvordan fangstmetoder gir dårligere kvalitet", and "Hvordan fangstmetoder gir dårligere kvalitet".

fangsmetoder kan true kvaliteten til den nordatlantiske torsken.

Hos fiskebedriften Saga er det årets travlest tid. Da kommer det ofte inn fisk av ymse kvaliteten.

Hvert eneste år blir det en feber hvor det om å gjøre å fiske mest mulig på kortest mulig tid. Da blir kvaliteten dårligere, sier Erling Falck jr.daglig leder i fiskebedriften Saga.

Han konkurrerer om å selge saltfisken sin til en god pris på markedene i Europa, men de siste årene har islendingene fått en mye bedre pris for sine produktene.

De har innarbeidet et produkt der de leverer en jevn kvalitet hele året. Hos oss går det mer i rykk og napp, sier Falck.

Dårligere rykte for norsk fisk

Det kan få negative følger for ryktet til norsk fisk, mener forsker Edgar Henriksen ved Nofima.

Det kan få den betydningen at vi etterhvert svekker vårt renommé i markedet som kvalitetsleverandør av fisk. Det har også betydning for de ulike anvendelsene for fisken, sier Henriksen.

Mener tidspress ødelegger fisken

Han har sett på fangstene som er levert de siste årene og intervjuet 17 fiskeribedrifter fra Vest-Lofoten til Båtsfjord i nord.

Undersøkelsen viser at i dag blir en større del av fisken tatt med garn, not eller snurrevad, i stedet for med juksa eller line.

Det gir fisken en dårligere kvalitet, mener forskeren.

Da har fiskerne det veldig travelt. Det kan føre til at de pumper og sløyer dårlig. Kanskje pumper du på land igjen.

MENER KVALITETEN ER FOR DÅRLIG: Forsker Edgar Henriksen i Nofima, sier norsk fisk har fått dårligere kvalitet i løpet av de siste årene.

Foto: Nofima Konsekvensen av det blir at de store fangstene fra de store fiskebåtene, har dårligere kvalitet enn de mindre fangstene fra mindre fartøy, mener han.

Garn og snurrevad står i dag for de største fangstene, men forskeren mener mye tyder på at disse fører til dårligere fiskekvalitet, enn det som blir tatt opp på krok.

Vil lære av islendingene

Fiskekjøperen i Svolvær tror at ved å ta seg bedre tid til fisket, som på Island, ville kvaliteten blitt bedre. Der har de et jevnt sig av fisk, i stedet for et hopp i vintersesongen.

(Artikkelen fortsetter under bildet).

NYE FANGSTMETODER: Norsk fisk kan få et dårligere rykte ettersom det fiskes i store kvantum på kortest mulig tid.

Foto: Scanpix/Scanpix

Det er blitt mer og mer viktig med god kvalitet, spesielt når man skal selge store kvantum. Har man ikke kvalitet å tilby har man tapt når en kommer ut og skal konkurrere, sier Falck.

Han forteller at de raskt mister noen kroner i kilopris hvis fisken bærer preg av dårlig behandling.

Hvis fisken er rød og man kan se blodutredelser, så er det fort noen kroner ned i prisen pr kilo.

© NRK Nordland

Se webartikkelen på <http://ret.nu/NxJxgBLD>

Dårligere kvalitet

iTromsø. Publisert på nett 03.02.2012 06:53.

Vi formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap. Vi tar store fangster førsteklasses sjømat, men steller ikke godt nok med råstoffet.

Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen på at norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvalitet som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene. Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Si din mening nederst i saken!

Studien er gjennomført av forskerne Edgar Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir

The screenshot shows a news article on the website Tromsø.no. The main headline is "Dårligere kvalitet" (Worse quality). The article text is partially visible, discussing the quality of fish products and the impact of fishing regulations. There are several sidebars and advertisements. At the top, there is an advertisement for IKEA FAMILY. Below the headline, there is a "Skriv din kommentar" (Write your comment) section. To the right, there is a "LEDER" (Editorial) section with a sub-headline "Dårligere kvalitet" and a photo of a fishing boat. Below that, there are several "Tromsø mener:" (Tromsø thinks:) sections with various topics like "Få slutt på slesingen", "Rystende skilforordning", "Tvilens salning", "Høyre-arrogansen hisser opp Fip", "Bonus i særklasse", "100 melende dager", "Utstilling 20-årene", and "Blinken for Aps valgskyt". At the bottom, there is a "GROUPON KUPONGER" advertisement for a watch, and a "Gikk løs på bil" (Got a car) advertisement.

best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse, kvalitet på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Men dette skjer bare i liten grad. Muligens er forklaringen på en passiv kvalitetsbevissthet at det ikke finnes

dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet.

Prosjektleder Edgar Henriksen ser reguleringsgrep som kan øke kvaliteten på ferskt råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt. Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er mange eksempler på at dårlig kvalitet ikke er veien til en varig, økt verdiskapning.

Leder

© iTromsø

Se webartikkelen på <http://ret.nu/UVVJEOQK>

Dårligere kvalitet

iTromsø. Publisert på trykk 03.02.2012. Seksjon: Leder.

Vi formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap. Vi tar store fangster førsteklases sjømat, men stiller ikke godt nok med råstoffet.

Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen på at norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvalitet som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene. Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Studien er gjennomført av forskerne Edgard Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir

38 Fredag 3. februar 2012
KLAUDIUS odd.klaudiusen@tromsø.no

Tromsø mener:

Dårligere kvalitet

Vi formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap. Vi tar store fangster førsteklases sjømat, men stiller ikke godt nok med råstoffet. Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen på at norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvalitet som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene. Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Studien er gjennomført av forskerne Edgard Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom redskapstype, fangststørrelse, fangstintensitet, kvalitet på råstoff fra kystflåten – og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prisnivå gir god lønnsomhet for fiskerne. Men dette skjer bare i liten grad. Muligens er fangstene på en passiv kvalitetsbevissthet at det ikke finnes dokumentasjon på at en generell kvalitetsbevissthet av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden – og høyere pris på sluttproduktet.

Prospektleder Edgard Henriksen ser reguleringstiltak som kan øke kvaliteten på fisket råstoff. Men dem vil han vente med til det dokumentet er økt kvalitet er lemmosert. Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er mange eksempler på at dårlig kvalitet ikke er veien til en trygg, økt verdiskaping.

Av Gunnar Mathias Ovesen

Fisken er god. Men det er ikke kvaliteten på råstoffet som er problemet. Det er kvaliteten på råstoffet som er problemet. Det er kvaliteten på råstoffet som er problemet. Det er kvaliteten på råstoffet som er problemet.

De har utarbeidet en studie, gjennomført av forskerne Edgard Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø. Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

SPESJEDIREKTØR OG ADMINISTRASJONS DIREKTØR:
Jens Christian Skjold

NYHETSDIREKTØR: Marja Kallsten
ANSVARTS: Jonny Hansen

DEBATT

Lær om oss kvener, ordfører!

Kvenen er så lite betruet om historiske tilhørighet til nordnordkysten, og de vil ikke finne seg i noen folketilbakeføring på svensk grenselag.

Perlebakkens grunn og medfølgende distriktsutvikling av kvener startet i Norge, av norske myndigheter på slutten av 1800-tallet, har ikke kvenerne for deres kultur og språk, og de vil ikke finne seg i noen folketilbakeføring på svensk grenselag.

Samtidig møttes i år over 1 million kvener for å bære på skulden etter forureningsprosessen. Kvenerne får miljøoppgaver, og de vil ikke finne seg i noen folketilbakeføring på svensk grenselag.

Fra kvener fulgte det seg opp at de som tidligere var kvener og ikke var folketilbakeføring på svensk grenselag, og de vil ikke finne seg i noen folketilbakeføring på svensk grenselag.

Side 82 av 101

best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse, kvalitet på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Men dette skjer bare i liten grad. Muligens er forklaringen på en passiv

kvalitetsbevissthet at det ikke finnes dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet.

Prosjektleder Edgar Henriksen ser reguleringsgrep som kan øke kvaliteten på ferskt råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt. Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er mange eksempler på at dårlig kvalitet ikke er veien til en

varig, økt verdiskapning.

© iTromsø

- Råstoffkvaliteten blir dårligere

Fish. Publisert på nett 02.02.2012 21:19.

Illustrasjonsbilde: Blankpakket torsk før ising. (Foto: Norges Råfisklag). Resultatene fra en ny undersøkelse indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Nofima har sett nærmere på sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten og gjort funn som tyder på at kvaliteten blir dårligere, skriver Nofima i en pressemelding.

- Smått er godt

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten. I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy er dårligst.

Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene, konstaterer Nofima.

23.01.2012

- Må ta grep

Dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Dette skjer imidlertid i liten grad. I dag foreligger det ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden, opplyser Nofima. I undersøkelsen peker Nofima på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre.

- Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektlederen, forsker Edgar Henriksen.

Les også: 16.12.2010

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

Nofima har laget et faktaark og rapport som går mer i dybden på dette forholdet. Se vedlagte faktaark og link til rapportene nedenfor.

© Fish

Se webartikkelen på <http://ret.nu/NwmzOWbf>

Les mer (pdf)

Se også rapport: (pdf)

Harstad Tidende

Dårligere kvalitet på nordnorsk fisk

Harstad Tidende. Publisert på trykk 02.02.2012. Seksjon: Leder.

Vi formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap.

Vi tar store fangster førsteklasses sjømat, men stiller ikke godt nok med råstoffet. Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen på at norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvaliteten som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene.

Det bekreftes i en studie om fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Den slår fast at fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer nettopp fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Studien er gjennomført av forskerne Edgar Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø.

Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir best kvalitet, blir det stadig mindre av. Forskerne finner sammenheng mellom

18 | Leder

Harstad Tidende

ANSVARLIG REDAKTØR:
Jostein Hestmark
091 99 911, jostein@ht.no

REDAKTØR:
Mats R. Øien
091 99 911, mats@ht.no

REDAKTØR:
Mats R. Øien
091 99 911, mats@ht.no

REDAKTØR:
Mats R. Øien
091 99 911, mats@ht.no

Dårligere kvalitet på nordnorsk fisk

V i formelig bader i fisk. For vi har stelt pent med ressursene i havet. Det er nok å ta av, om vi forvalter denne formuen med klokskap.

Vi tar store fangster førsteklasses sjømat, men stiller ikke godt nok med råstoffet. Produktene vi selger her hjemme, og på det internasjonale markedet, holder derfor ikke den høye og jevne kvaliteten vi har forutsetninger for å levere.

Her ligger sannsynligvis noe av forklaringen på at norsk fiskerinæring sliter med å tjene penger. Vi må få større verdier ut av hver eneste kilo fisk. Norge er en stormakt i fiskeriene, verdens nest største eksportør av sjømat. Laksen er vinneren. Torsk, sei og hyse sliter med for lave priser.

Størst mulig fangst i løpet av kortest mulig tid. Vi tenker i bulk og tonn, lite i kvalitet. Målestokken på suksess er det store sjøværet. Det ligger i ryggmargen. Vi har ikke helt grepet på kvaliteten som styrende for fangst og bearbeidelse av produktene.

Dårlig kvalitet i fangsten før til suksess i fiskeriene

Studien er gjennomført av forskerne Edgar Henriksen og Marianne Svorken ved Nofima, Europas største institutt for anvendt forskning innen fiskeri, akvakultur og mat, med hovedkontor i Tromsø.

Forskerne ser at den omstridte omstrukturering i kystflåten, blant annet med større kvoter på færre båter, også har bidratt til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon. Likevel reduseres leveransene fra dem. Til gjengjeld øker fangstene som er tatt med de redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet. Det gjelder fisk tatt med garn, snurrevad og not. Fisk fra juksa og line, som gir best kvalitet, blir det stadig mindre av.

Forskerne finner sammenheng mellom redskapvalg, fangstmetode, fangststørrelse, kvalitet på råstoff og kystflåten – og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prisnivået gir room for fiskekiperne både til å trekke i prisen for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstenpris for å prioritere kvalitet. Men dette skjer bare i liten grad.

Målingen er forklaringen på en positiv kvalitetsbeholdning at den ikke finnes i fiskeindustrien på et så generelt kvalitetsbevis og at studien gir et verdikjede gjennom hele verdikjeden – og høyere pris på slaktproduktet.

Forskningen Edgar Henriksen er reguleringsgruppe som kan øke kvaliteten på fiskeritilførsel. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt.

Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er ikke mange eksempler på at dårlig kvalitet er vorte til en vare, økt verdiskapning.

Takk for maten

Magnhild Mørseth Klappa viser landet rundt med vepene. Nær 2000 stender får hun mat, og takker for den. Som i Bållengen i Trondheim. Der takker hun om bord i en Alta for mylling servering.

En bra spiseplass i Ballangen, for i Alta kan det bli smalt med opp om hun skal opp.

PFU

Publiseringsforlaget for Nofima AS

Publiseringsforlaget for Nofima AS

Publiseringsforlaget for Nofima AS

Publiseringsforlaget for Nofima AS

Meninger

RUR LAGT NED: Bokun Ekstrem er ute på Evik skole. Arkitekt: Carl Mathias Næss.

Ikke til å tro

Min reise som lærer på Evik skole gjennom 35 år

Harstad Tidende som fysiske seg ut i et privat selskap som har fått på det mest aktuelle av dem, og Trond Ørind som var på og senere, mens kvartetten over gjennom tre år på skolen.

Etter det som har skjedd i Norge, har jeg hatt en fantastisk reise som lærer på Evik skole gjennom 35 år. Det har vært en fantastisk reise som lærer på Evik skole gjennom 35 år. Det har vært en fantastisk reise som lærer på Evik skole gjennom 35 år.

Det har vært en fantastisk reise som lærer på Evik skole gjennom 35 år. Det har vært en fantastisk reise som lærer på Evik skole gjennom 35 år. Det har vært en fantastisk reise som lærer på Evik skole gjennom 35 år.

Side 87 av 101

redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse, kvalitet på råstoff fra kystflåten - og at kvaliteten blir dårligere.

Forskerne peker på at dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å

premiere kvalitet. Men dette skjer bare i liten grad. Muligens er forklaringen på en passiv kvalitetsbevissthet at det ikke finnes dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden - og høyere pris på sluttproduktet. Prosjektleder Edgar Henriksen ser reguleringsgrep som

kan øke kvaliteten på ferskt råstoff. Men dem vil han vente med til det er dokumentert at økt kvalitet er lønnsomt.

Vi tror ikke man skal vente for lenge. Det er ikke mange eksempler på at dårlig kvalitet er veien til en varig, økt verdiskapning.

Dårlig
kvalitet
ingen vei
til suksess
i fiskeriene

© Harstad Tidende

Great catching efficiency gains over quality, Norwegian study finds

Fish Update. Publisert på nett 01.02.2012 13:04.

Published: 01 February, 2012 Nofima Mat, the Norwegian Institute of Food, Fisheries and Aquaculture Research, has looked at the correlation between the choice of gear, vessel size, catch size and the quality of raw materials from the coastal fleet and has reported findings that indicate the quality is deteriorating.

... The results of the study indicate that structuring in the coastal fleet has led to catch efficiency gaining greater priority than quality. Hook-caught fish from small vessels gives the best quality and least variation, but nonetheless reduces these landings in the coastal fleet. The perception in the fishing industry is that the raw material quality from large catches from large vessels is the worst. The catch size has increased for all vessel groups. The pricing system gives room for fish buyers to make a deduction for poor quality and to pay more than

the minimum price for premium quality but this only happens to a small degree. No documentation is currently available to show that a general raise in quality of the raw material provides increased added value. In the study, Nofima points out that the regulatory process could be used to help improve the quality of fresh raw materials. "However, this should not be done until the potential of increased added value as a result of increased quality may be documented," said the project manager, scientist Edgar Henriksen. 48698 24591 70153 14346

© Fish Update

Se webartikkelen på <http://ret.nu/QZntzjHK>

Kvaliteten blir dårligere

Kyst.no. Publisert på nett 01.02.2012 07:32.

Nofima har sett nærmere på sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten. Og funnene tyder på at kvaliteten blir dårligere og at det er liten sammenheng mellom pris og kvalitet.

Resultatene i undersøkelsen indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres fremfor kvalitet, skriver Nofima i en pressemelding.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten. I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy som bruker redskaper som garn, snurrevad eller not er dårligst. Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene.

Liten sammenheng mellom pris og kvalitet Ifølge undersøkelsen er sammenhengen mellom råstoffkvalitet og råstoffpris svak, noe som gjør at pris i dag er et lite effektivt virkemiddel for å øke råvarekvaliteten. Dette skjer selv om d

agens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet.

Mulig å gjøre reguleringsgrep Det foreligger ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden, men i undersøkelsen peker Nofima på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre. - Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektlederen forsker Edgar Henriksen.

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

Les rapporten her

The screenshot shows the homepage of kyst.no, a Norwegian fishing news website. The main article is titled "Kvaliteten blir dårligere" (Quality is getting worse) and discusses the relationship between fishing gear, vessel size, catch size, and raw material quality. The article text is partially visible, mentioning that Nofima has examined the connection between these factors. The website layout includes a navigation bar, a main content area with the article, and a right-hand sidebar with various news snippets and advertisements. At the bottom, there are more article teasers and a "Skånsom Sorteringsmaskin" advertisement.

Andre rapporter: Fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Ferskt råstoff til fiskeindustrien i Nord-Norge.

© Kyst.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/hQSFhPC8>

Markedsbasert høsting av fiskeressurser
Sluttrapport for 2010.

01.02.12 kl 06:51

Kvaliteten blir dårligere

Forskning.no. Publisert på nett 01.02.2012 05:34.

Fiskeindustrien i Nord-Norge får dårligere råvarer fordi fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Irene Andreassen Informasjonskonsulent

Onsdag 01. februar 2012 I samarbeid med Nofima

Eksempel på dårlig og korrekt bløggjet råstoff. (Foto: Leif Akse)

En studie av sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten, tyder på at kvaliteten blir dårligere.

Forskere fra Nofima har undersøkt ferskt råstoff av torsk, hyse og sei som leveres til fiskeindustrien i Nord-Norge.

Resultatene indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten.

Redskapstypene som gir dårligst råstoffkvalitet, som garn, snurrevad og not, øker sine andeler av kystflåtens landinger, mens juksa og line, som gir best kvalitet, reduserer sine andeler.

Fangstene blir også større og spesielt store fangster fra store fartøy ser ut til å medføre redusert råstoffkvalitet, konkluderer forskerne.

I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy er dårligst. Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene.

Må ta grep

Dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Dette skjer imidlertid i liten grad.

I dag foreligger det ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt

The screenshot shows the 'forskning.no' website interface. The main article is titled 'Kvaliteten blir dårligere' and features a photo of fish fillets. The article text discusses the quality of raw materials from the coastal fleet in Northern Norway. The website layout includes a top navigation bar, a search bar, and several sidebar advertisements such as 'ScienceNordic', 'BodyAnalyse', and 'Amnonsere på forskning.no?'. The article content is partially visible, showing the title and the beginning of the text.

verdiskaping gjennom hele verdikjeden.

I undersøkelsen peker forskerne på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre.

Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektleder Edgar Henriksen.

Referanse:

Henriksen & Svorken: Fangstregulering og råstoffkvalitet i kystflåten. Ferskt råstoff til

fiskeindustrien i Nord-Norge, Nofima-rapport 25/2011.

Bakgrunn:

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

© Forskning.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/wost3mYk>

Kvaliteten blir dårligere

Nofima. Publisert på nett 31.01.2012 07:59.

Nofima har sett nærmere på sammenhengen mellom redskapsvalg, fartøystørrelse, fangststørrelse og kvalitet på råstoff fra kystflåten og gjort funn som tyder på at kvaliteten blir dårligere.

Resultatene i undersøkelsen indikerer at strukturering i kystflåten har ført til at fangsteffektivitet prioriteres foran kvalitet.

Smått er godt

Krokfanget fisk fra små fartøy gir best kvalitet og minst variasjon, men likevel reduseres disse landingene i kystflåten. I fiskeindustrien er oppfatningen at råstoffkvaliteten fra store fangster fra store fartøy er dårligst. Fangststørrelsene har økt for alle fartøygruppene.

Må ta grep

Dagens prissystem gir rom for fiskekjøperne både til å trekke i pris for dårlig kvalitet og til å betale mer enn minstepris for å premiere kvalitet. Dette skjer imidlertid i liten grad. I dag foreligger det ingen dokumentasjon på at en generell kvalitetsheving av råstoffet gir økt verdiskaping gjennom hele verdikjeden. I undersøkelsen peker Nofima på at det kan gjøres reguleringsgrep som kan bidra til at kvaliteten på ferskt råstoff blir bedre.

- Dette bør imidlertid ikke gjøres før potensialet for økt verdiskaping som følge av økt kvalitet er dokumentert, mener prosjektlederen - forsker Edgar Henriksen.

Prosjektet er finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) og er en del av programmet Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

Nofima har laget et faktaark og rapport som går mer i dybden på dette forholdet. Se vedlagte faktaark og link til rapportene nedenfor.

© Nofima

Se webartikkelen på <http://ret.nu/NKraJ3L>

The screenshot shows a news article on the Nofima website. The article title is "Kvaliteten blir dårligere" (Quality becomes worse), dated 31. januar 2012. The author is Grete Hålog Andreassen. The article discusses the relationship between fishing gear, vessel size, catch size, and the quality of raw material from the coastal fleet. It notes that while small catches from small vessels provide the best quality, the use of larger vessels and larger catches is increasing, leading to a decline in quality. The article mentions that the project is funded by the Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) and is part of the "Markedsbasert høsting av fiskeressurser" program. It also mentions that Nofima has created a fact sheet and reports on this issue, with links provided for further reading.

Kystflåten prioriterer torsk

Fish. Publisert på nett 23.01.2012 17:10.

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativ god årslønn.

Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten, skriver Nofima i en pressemelding.

Kystflåtens fangstadferd

Et stort forskningsprogram ved Nofima, finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF), bærer tittelen Markedsbasert høsting av fiskeressurser.

I et av prosjektene i programmet har oppgaven vært å studere kystflåtens fangstadferd, og se på hvilken innflytelse dette har på de neste ledd i verdikjeden. Forskerne har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyse- og seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag.

Det forteller forsker Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for undersøkelsen.

Kvoter overføres til havfiskeflåten

På tross av dette, er det fremdeles igjen store kvoter på hyse og sei, som overføres og tas av havfiskeflåten. Dette betyr blant annet at disse fangstene i liten grad kommer norsk industri til gode, da denne fangsten fryses rund og eksporteres, påpeker forskerne ved Nofima.

- Norsk fiskeindustri ser ut for å være mest interessert i fersk fisk av høy kvalitet, fortrinnsvis krokfanget, sier Henriksen.

Effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens

forsyningssituasjon dersom spesielt
hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres
fra dagens nivå, fremholder Henriksen.

- En annen effekt er at havfiskeflåten vil kunne
miste deler av sitt inntektsgrunnlag, konkluderer
forskeren.

Nofima har skrevet et faktaark og en rapport som går
mer i dybden på dette forholdet.

[Les mer \(pdf\)](#) ([pdf](#))

([pdf](#))

© Fish

Se webartikkelen på <http://ret.nu/OxUtjLPg>

Kystflåten fokuserer på torsk, og overlater hyse og sei til

...havfiskeflåten.

Finnmark Dagblad. Publisert på trykk 23.01.2012. Seksjon: General. Side: 3.

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativ god årslønn.

Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten. Det kommer fram i et forskningsprosjekt, melder forskning.no

Forskerne fra Nofima har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyseog seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag, forteller forsker

Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for denne undersøkelsen til forskning.no.

Henriksen mener at effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens forsynings situasjon dersom spesielt hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres fra dagens nivå

© Finnmark Dagblad

FINNMARK DAGBLAD
NYHETER
Mandag 23. januar 2012 3

Kystflåten fokuserer på torsk, og overlater hyse og sei til havfiskeflåten

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativ god årslønn. Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten. Det kommer fram i et forskningsprosjekt, melder forskning.no.

Forskerne fra Nofima har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyseog seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag, forteller forsker Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for denne undersøkelsen til forskning.no.

Henriksen mener at effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens forsynings situasjon dersom spesielt hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres fra dagens nivå.

Mer tilgjengelig og med lang åpningstid, har det første treningssenteret med nøkkeltort på åpnet i Alta.

MAITE LINDE

- Det er veldig mange som bor i umiddelbar nærhet med gangavstand til det nye treningssenteret. Derfor har vi tro på at dette er et konsept mange kommer til å like, sier daglig leder Lene Johansen i Spisest.

Lokale ligger i hjertet på det nye kjøpstrøket i H1, på Brevern. Her har de flertall på plass forskjellige styrketreningssentra, i tillegg til tredemølle og spinning. Forsum er det anleggspåklarer på andens, og det er litt kronglete i friske vintertid. Man må ha

Lene Johansen ved et av de nye treningssenteret i Alta.

Kouppukeskus Härkönen Korngesmi arrangerer ferietur til PORTOROZI, SLOVENIA

Direkte fly fra Ivalo, tirsdag 1. -8.mai 2012.

Portorož, er en liten og rolig ferieby, ved kysten av Adria-havet. Mange servergleder som du enkelt kan nå ved å benytte en leiebil. Avstandene i tilfelle Slovenia er korte.

Pris per person (uten fly): 110,-
 Pris per person (med fly): 140,-
 Pris per person (med fly og hotell): 170,-
 Pris per person (med fly, hotell og mat): 200,-

Mer informasjon: www.kouppukeskus.fi

Sikringssonen rundt Melkøya

Rundt hele Melkøya er det en sikringsone og innenfor sonen er det Mer Sikker i ferd med å bli. Dette sikringssonen er Melkøyaområdet. For området på land ved Melkøya, Kvarvika og Sjua vil utvalgte sikringssoner forbudt med å gjøre seg til og utveksle.

Informasjonen i denne annonsen er en generalisering av offentlig gitt informasjon om sikkerhet for Hammerfest LNE, som er i kraft ved utgangen av september 2007.

Retriever
 Side 99 av 101

Kystflåten prioriterer torsk

Nofima. Publisert på nett 17.01.2012 14:28.

Det meste av kystflåtens torskekvote tas første halvår, noe som gir fiskerne en relativt god årslønn.

Da blir interessen for flåtens kvoter på andre arter som hyse og sei som regel liten, og store kvoter på disse artene blir årlig overført til havfiskeflåten.

Et stort forskningsprogram ved Nofima, finansiert av Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF), bærer tittelen Markedsbasert høsting av fiskeressurser. I et av prosjektene i programmet har oppgaven vært å studere kystflåtens fangstadsferd, og se på hvilken innflytelse dette har på de neste ledd i verdikjeden. Forskerne har konstatert at fiske etter torsk prioriteres høyt i kystflåten, mye på grunn av de gode prisene industrien betaler for torsken.

- Vi ser nå likevel at en del kystfartøy er i ferd med å gjøre hyse- og seifisket til en vesentlig del av sitt inntektsgrunnlag, forteller forsker Edgar Henriksen, som har vært ansvarlig for denne undersøkelsen.

På tross av dette er det fremdeles igjen store kvoter på hyse og sei, som overføres og tas av havfiskeflåten. Dette betyr blant annet at disse fangstene i liten grad kommer norsk industri til gode, da denne fangsten fryses rund og eksporteres.

- Norsk fiskeindustri ser ut for å være mest interessert i fersk fisk av høy kvalitet, fortrinnsvis krokfanget, sier Henriksen.

Effektene på lengre sikt av økt ombordfrysing i havfiskeflåten, bør få oppmerksomhet i årene som kommer. Spesielt med sikte på å motvirke eventuelt uheldige effekter for fiskeindustriens forsyningssituasjon dersom spesielt hysebestanden, og dermed kvotene, reduseres fra dagens nivå.

- En annen effekt er at havfiskeflåten vil kunne miste deler av sitt inntektsgrunnlag, konkluderer forskeren.

The screenshot shows a news article on the Nofima website. The article title is "Kystflåten prioriterer torsk" (Coastal fleet prioritizes cod). The author is Edgard Henriksen, dated 17. januar 2012. The article text discusses the prioritization of cod in the coastal fleet, mentioning that most of the quota is taken in the first half of the year, leading to a relatively good annual income for fishermen. It also notes that interest in other species like haddock and sea bream is low, and their quotas are often transferred to the coastal fleet. A research program at Nofima, funded by the FHF, is mentioned, focusing on market-based harvesting of fish resources. The article highlights that cod is highly prioritized in the coastal fleet due to high prices paid by the industry. It also notes that some coastal vessels are increasingly relying on haddock and sea bream for income, which may affect the availability of these species for the domestic industry. The article concludes that increased on-board freezing in the coastal fleet should be a concern in the coming years, especially regarding the potential negative effects on the industry's supply situation if haddock stocks and quotas are reduced from current levels. Another effect mentioned is that the coastal fleet could lose parts of its income base.

Below the article, there is a sidebar with a photo of Edgard Henriksen and a list of related articles or categories. At the bottom of the page, there is contact information for Nofima, including the address, phone number, and website.

Nofima har skrevet et faktaark og en rapport som går mer i dybden på dette forholdet. Se vedlagte faktaark og link til rapporten nedenfor.

© Nofima

Se webartikkelen på <http://ret.nu/UX4JaUOJ>